

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

*Yeryüzünden
Mektuplar*

2015

*Türkiye Barolar Birliği'nin Soma için başlattığı kampanyada toplanan 1.134.830 TL tutarındaki bağış,
Türk Eğitim Vakfı (TEV) şemsiyesi altında 30 Somalı çocuğun eğitimi için kullanılacaktır.
Ayrıca bu kitabın geliri de Soma'da babasız kalan çocukların eğitime aktarılacaktır.*

Türkiye Barolar Birliği Yayınları : 307

Yeryüzünden Mektuplar

ISBN: 978-605-9050-64-7

1. baskı
Aralık 2015, Ankara

Grafik-Tasarım
Mustafa Horuř
[Türkiye Barolar Birliği]

Türkiye Barolar Birliği
Ođuzlar Mah. Barıř Manço Cad.
Av. Özdemir Özok Sokađı No: 8
06520 Balgat - ANKARA
Tel: (312) 292 59 00 (pbx)
Faks: 312 286 55 65
www.barobirlik.org.tr
yayin@barobirlik.org.tr

Baskı
řen Matbaa
Özveren Sokađı 25/B
Demirtepe-Ankara
(0312. 229 64 54 - 230 54 50)

SOMA'DAN MEKTUP VAR...

*“Alnımdaki yüz karası değil, kömür karası.
Böyle kazanılır ekmek parası.”*

Orhan Veli

Ağtıkların, umutsuz bakışların, hüznün ve acının simgesi haline gelen SOMA...

Bazen bir fotoğraf, bir cümle o kadar çok şeyi ifade edebiliyor ki...

Uğur'un yetim evladı Ulaş, olup bitenden habersiz, babasız bir yaşama bin bir zorlukla tutunacak. Kimi görse, tutulsun ister gibi elleri uzanıyor insanlara. Ulaş'ın babası ekmek parasını, evinin, çocuğunun rızkını kazanmaya çalışırken yitip gitmiş. Orhan Veli'nin dediği gibi “Alnımdaki yüz karası değil, kömür karası. Böyle kazanılır ekmek parası.”

20 yaşına bile gelmeden dul kalmış o genç kadınların korku dolu bakışları. Gözlerde, hayallerini ve geleceğini kaybetmişlerin derin umutsuzluğu...

Ya o analar? Yüreği yanık, kor gibi... Bir daha hiç eskisi gibi olmayacak hayatları.

Dağ gibi evlatlarını yitiren babalar... O taşınmaz yükün ağırlığı ile ezilen babalar...

Yaşama yeniden tutunmaya çabalarırken, kötü göze, kötü söze maruz kalmamak için gülmekten vazgeçmek zorunda hissettirilmiş kadınlar...

301 yaşamın söndüğü, 28 işçinin ağır yaralandığı, 433 çocuğun babasız, yüzlerce ana-babanın evlatsız, yüzlerce eşin kocasız kaldığı SOMA...

Soma İlçesi-Eynez Karanlıkdere Mevkii-nde bulunan ve Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) Genel Müdürlüğü'ne ait olup, bir özel şirket tarafından işletilen madende 13 Mayıs 2014 tarihinde gerçekleşen bir trajedi ve artçı depremleri...

Elimizde geçmişe dönüp yaşananları değiştirmek imkânı ne yazık ki yok. Bu noktadan sonra önemli olan, bir ihmal ve sorumsuzluk zinciri içinde katliama dönüşmüş bu olayda sorumluluğu bulunan kişi, kurum ve anlayışların ortaya çıkarılması ve çağdaş hukuk devleti kurumlarının önünde hesap vermelerinin sağlanmasıdır. Adaletin gerçekleşmesinin ve geleceğe umutla bakmamızın tek yolu, hiç kuşku yok ki budur. Bunun için Türkiye Barolar Birliği olarak, başta Manisa Baromuz olmak üzere tüm barolarımız ve avukatlarımızla birlikte süreci ve davaları yakından takip ediyoruz.

Soma trajedisinden iki ay sonra, 13 Temmuz 2014 tarihinde “Soma Maden Faciası Raporu”nu hazırladık. Bu raporun daha kapsamlı hale getirilmesi ihtiyacı ortaya çıkınca, 1 Kasım 2014 tarihinde “Soma Maden Faciası Raporu”nu hazırlayarak yayımladık. Bu raporumuzda ortaya koyduğumuz tespitlerin ve Somada yaptığımız çalışmalarda bize aktarılan sorunların hangilerinin çözümü için mevzuat düzenlemesi gerektiğinin belirlenmesi için bir çalışma grubu kurduk. Bu çalışma grubu tarafından hazırlanan önerileri, “Soma Maden Faciası Benzeri Kazaların Önlenmesine Yönelik Temel Mevzuat Önerileri Raporu”na dönüştürdük. Yine de hiç unutmamalıyız; yaşam hakkını bütün bir toplum olarak en öncelikli değer kabul etmezsek, yasal düzenlemelerin etkisi azalıyor. Çünkü işçi sağlığı ve iş güvenliği öncelikle bir kültür meselesi ve insana duyulan saygı ile ilgili.

Somada babasız kalan çocukların eğitimi için bir yardım kampanyası düzenledik. Meslektaşlarımızın ve vatandaşlarımızın katkılarıyla toplanan 1.134.830 TL tutarındaki bağışla; anaokulu yaşındaki 30 çocuğumuzun eğitim masrafları, Türk Eğitim Vakfı şemsiyesi altında ve üniversite eğitimini de kapsayacak şekilde karşılanmaya başlandı. Desteklerini esirgemeyen tüm hayırseverlere bir kez de buradan teşekkür ediyoruz.

Çalışmalarımız esnasında tüm mağdur aileleriyle gönül köprüleri kurarak, bir aile olduk. Birlikte çaba gösterdik, birlikte ağıtlar yaktık. Bir bilgilendirme toplantısı vesilesiyle mağdur ailelerle bir araya geldiğimizde, ortaya “mektup yazma” fikri çıktı. Sonsuz yalnızlıklarda içlerine akıttıklarını kâğıda dökmeye karar verdi Soma'nın başı dik, yüreği yanık kadınları. Bu mektupları kitap haline getirdik. Okuyan herkesin yüreği çizilsin, çizilsin de el ele verip hiç vazgeçmeden birlikte mücadele etmeye devam edelim diye. İnsan için, yaşamın kutsallığı için...

Duyan, yazan, duygulandıran herkese teşekkürler...

Fedakârca görev yapan meslektaşlarıma teşekkürler...

Bir akşamüzeri bana telefon edip, “ben maden şehidi İlkay'ın eşi Aslı Yıldırım; Sevcan ve Sercan'ın annesi. Seni o gece orada görmüştüm. Haftaya buraya, bizim köye geliyorsun, bize ne yapacağımızı anlatıyorsun” diye talimat veren, bir trafik kazasının evlatlarından kopardığı Aslı kızım... Sana da teşekkürler... Mekânın cennettir senin.

Allah, maden şehitlerimize rahmet, ailelerine sabırlar versin.

Av. Prof. Dr. Metin Feyzioğlu

Türkiye Barolar Birliği Başkanı

MAĞDUR AİLELERE HUKUKİ DESTEK...

Manisa İli Soma İlçesi Karanlıkdere mevki Eynaz köyünde bulunan Soma Kömür İşletmeleri A.Ş tarafından işletilen yer altı kömür ocağında, 13.5.2014 tarihinde, saat 14.55 sıralarında korkunç bir patlama olmuş ve bu patlamadan sonra ocak içinde yapılan kurtarma çalışmalarında 301 işçimiz ölü olarak, 162 işçimiz hayati tehlike geçirecek şekilde yaralanmış halde bulunmuştur.

Manisa Barosu ve Türkiye Barolar Birliği olarak olayın duyulduğu ilk andan itibaren olay yerine intikal edilmiş, olayda ölen işçilerimizin yakınlarına ve yaralılara her türlü yardım yapılmıştır. Devamında Barolar Birliğinin ve Manisa Barosunun kararı ile ailelere ücretsiz hukuki yardımda bulunma ve isteyen ailelerin davalarını takip etme kararı alınmıştır. Bu çerçevede Soma İlçemizde irtibat bürosu kurulmuş bu büromuz aracılığı ile mağdur aileler ile temas kurulmuştur.

Bu temaslarımız sonucunda Manisa Barosuna kayıtlı 117 Avukat meslektaşımız tarafından Soma İş Mahkemesinde çok sayıda dava açılmıştır. Bu davalar meslektaşlarımız tarafından ücretsiz olarak takip edilmektedir. Ailelere hukuki konularda her türlü destek sağlanmaktadır.

Soma ilçemizde Manisa Barosu ve Türkiye Barolar Birliği tarafından avukatlara ve ailelere yönelik Türkiye Barolar Birliği Başkanımız Av. Prof. Dr. Metin Feyzioğlu ve alanında uzman hukukçuların katıldığı bilgilendirme toplantıları yapılmıştır.

Cumhuriyet Başsavcılığının yaptığı soruşturma da, Baromuz ve meslektaşlarımız tarafından yakinen takip edilmiştir. Cumhuriyet Başsavcılığının hazırlamış olduğu iddianame 6.3.2015 tarihinde Akhisar Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edilmiş ve Akhisar Ağır Ceza Mahkemesinde 2015/81 Esas numarasına kaydedilmiştir. Davada, Madende ölen işçilerimizin yakınlarından 487 kişi şikayetçi olarak yer almaktadır. Madende yaralanan 162 kişi mağdur müşteki olarak yer almaktadır.

85 kişi sanık konumundadır. Bu sanıklardan 8'i halen tutukludur. Tutuklu sanıklar hakkında 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 81/1,21/2,53,63 maddelerine göre "olası kasıtlı öldürme" 301 kez uygulanması istemi ile ve yine 86/1,87/1-d,21/2,53,63 maddelerinin "Netice sebebi ile Ağırlaşmış yaralama" 162 kez uygulanması amacı ile dava açılmıştır. (Can Gürkan, Ramazan Doğru, Akın Çelik, İsmail Adalı, Ertan Ersoy, M. Ali Günay Çelik, Yasin Kurnaz, Hilmi Kazık)

Diğer sanıklar hakkında Dava, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 85/2,22/3,53/6 ve 63 maddeleri çerçevesinde, “Bilinçli taksirle Birden Fazla kişinin ölümü ile birlikte birden fazla kişinin yaralanmasına neden olma” suçlaması ile açılmış ve 13.04.2015 tarihinden itibaren Akhisar’da “Bülent Cigeroğlu Kültür Salonunda” görülmeye başlanmıştır.

Bugüne kadar olduğu gibi devam eden süreçte de Türkiye Barolar Birliği, Manisa Barosu ve Avukat meslektaşlarımız davayı takip edecektir. Olayın meydana gelmesine neden olanların cezalandırılması için her türlü hukuki mücadele verilmeye devam edilmektedir.

Av. Ali Arslan
Manisa Barosu Başkanı

*Yeryüzünden
Mektuplar*

ALİ YÜKSEL d. 1976

Eşi Ergül Yüksel anlatıyor:

“... hava buz gibi soğuk... Üç kişi çıkarılıyor. Birinin yüzü bizden tarafa dönük, ağızda maske var ama ceset... hareket yok... maskenin ucu battaniyenin altından görünüyor. Bu kadar soğukta maske buhar bile yapmıyor. Yaşasa nefesi ile buhar yapar. Arkasından biri daha geliyor. Yüzü diğer tarafa dönük ama çenesi görünüyor... Sakallı... “Ali!” diye bağıryorum. Bazen sakallı, bazen sakalsız gezerdi. Ali'nin sakalları var mıydı, sakallı mıydı, traş olmuş muydu? Sanki işe ben göndermemiş gibi o an hatırlayamadım...”

“Bu acı beni bitirdi... Beşinci ve son gün eşim çıktı. Onu İkinci Ezanı ile toprağa verdik. Umudumu, hayallerimi, yaşanmış ve yaşanacak olan her şeyimi o toprağın altında bıraktım.”

Maden şehidi Ali Yüksel 16.05.1976 doğumlu dört erkek çocuğu olan ailenin ikinci çocuğu Ben Ali Yüksel'in eşi Ergül Yüksel 11.07.2004 yılında eşimle görücü usulü erlendik erlendikten biray sonra eşim darkale uyar madencilikte yedek olarak işe başladı. O çocukları çok severdi işitirirdi çocuklara laf arasında hep itizleri olsun istediğini söylerdi iki erke neden itiz onun maması bezi kolay mı dertim 28 yaşındayım ikinci çocuğum da yaşadım erlendiğini göremem itiz olsun itisininde büyüdüyünü görebileyim dertti peki neden itisi de erkek bir kızımız olsa dertim sermez misin canımdan çok severim ama erlenip giderken dayanamam dertti duygusal kıyumsuz iyiniyetliydi 08.09.2006 yılında çocuğumuz oldu itizdi Sanki idamlik mahkumun son dilekleri gibi hayret edilecek şeydi benim kalbim temiz ondan rabbim kabul etti dertti Betül ve Furkan ismini verdiğimiz biri kız diğeri erkek iki erladımız oldu çocuklarına bakarken işitirirdi altıyüz lira maaşımızın üçyüzlirasını maması verir geri kalanı ile bez market onbeş günde bir pazar yapardık faturaları eşimin babası öderdi kıt kana at yetiştirmeye çalışırdık bazen iki ay maaşımızı yatırmazlardı barsada kar yapmak için olduğunu söylerdi eşim çalıştığı halde sıkıntı çektilerlerdi bize zamanında ödenmeyen östen diğindede yarısını, diğer yarısında onbeş gün bekletilerdi

şacutlar altı aylık oldu mamayı bıraktık ama buda kızımın göğsünde günden güne büyüyen bir şişlik meydana geldi marisa cetal bayer üniversitesi onkoloji bölümüne gönderildik herman diom (damar toplanması) adı verilen prematüre bebeklerde görülen iyihayli lezyon den di yedi yaşına kadar büyüyen andan sonra küçülen bir şişlik olduğu söylendi yedi sene bazen haftada üçtez gitmemiz gerekirdi eee elne anarsenin durumuna küçücük cacugun vücudundan kan alınırdı tüplerce kızın ağladıkça eşimle bende ağlardık bir süre hızlı büyüdü kortizon ilaçları kullandık sonra küçülmeye başladı." Eşim terbiyeli uslu şyibirisirdi ağzından kötüsöz duymadım erlitizimiz boyunca işyerinde önce usta oldu elektrikçiden çıraklık belgesi ile elektrikçiliğe geçti ustası eşimi çok severdi satın terbiyeli diye sonra elektrik ustası oldu bir süre sonra işyerinde eski işçileri çitarmaya başladılar ama biktırma yıldırma yöntemi ile kendi istifa etmelerini istiyorlardı tazminatları az vermelişin önce ustası değişti yeni gelen usta melekgibi eşimle kavgaya ediyor küfrediyor eşime ve esimde kız gınlıkla seni gebertirim diyor ertesı gün eşimin işyeriye giriş kartını vermiyorlar oda doktor dan bir günlük rapor alıyor buşekilde onbeşgün idare etti artık doktor da rapor vermedi

Araya devletten birilerinin köyüdü suçü nedir diyeserüy
kani küçüt karga sonuçta varma falandayot
alamaz musınız iş tetkar diye sorduru yaruz
o bir bahane edki işşileri çitarmat için diyorlar
biz usulü bilmediyimizden nater ile kartımı vermiyo
lar diyerek girebilirmiş aslında oda ayrı masrapmış
tabi sonra üçbinbir yörüyese olan tazminatın birazı
alırmiş istifa etsebile diyedokuz sene çalışmış
oldugu işyerinden istifa etti alın mamış dörtton
kömürümüz iti yillik iznimiz ve yörüsetiz bintira
tazminatımız vardı kendi istifa edince yatabuna
zorlanıncadiyelim sadece on setiz bintiralik
karşılık siz çet imzalayıp biraktılar ne sendika
ne devlet hala avutattılar artık su için üzerine
diyor onca eret ve alintertimsede kalmaztabide
yinede insan üzülüyor milyarlar verseler o onsekiz
bintirayı alacağını güntadar mutlu olamamı
herhalde eşimin alinteri dokuz senelik ömrü o
paranın içinde çüntü hat eret hat sızlıklarla
dolubir ülkede hat istiyoruz itisenedir. küçüt
kayın çim partteknik'in eyneze devrettiyi madende
çalışıyor diyer kardeşi ustaşa çalışıyordu küçüt kardeşi
ertan onu eyneze aktirdi burmadene girdiyi
it gündembeiserevemei taz çok keppelerle çalışılıyor derdi
çikmat istiyordu ama seneri doldurayım
öbür tarafta kömürümüz kaldı buradan bari alayım
kişin sıkıntı getireyelim derdi

kazadan yaklaşık iki ay önce şitayetleri
gittikçe artıyordu eşim herşeyden şitayet etmezdi
direniş di zannettimki diğer işyerindeki arkadaşların-
dan ayrıldığı için serriyor bazen azığını yemeden
gelirdi vaktimiz olmadı derdi yemek yemek için
vakit netuhap, bir saati olmalı yemek yemenin di mi?
bir yeri öyle deyildi! nezaman bir boşluk buldun
ozarın, ustaş şitadar kömür şitarmış bir şu
kadar iş yerleri birbiri ile pazla kömür şitarma
kona sunda yarış balindeydi ben kadını
sebebini bilmem adamlar şitara kömüre batıyor
sadece, erageldiyinde miydesi bulandığını söylerdi
son zamanlarda yabasım ağrıyor yoda miydesi buluyor
lüzütüyorurum herhalde derdi kıyafetlerinide istatip
getiriyordu birgün bu kıyafetleri suya sokup gelirme
poşetten şitarrırken yerlere suyu damlıyor dedim
güldü o damlayan suduytilerde di nasıl olurdu
bir kıyafet üzerinden damlayacak kadar nasıl
islanırdı terden kot pantolon, üstelik birtak kuru
yeri kalmayacak damlayacak kadar... Sıcak kömür
şitıyor yanıyor maden resmen derdi bazı yerlerde
nefes alın mıyor iki tişört iki pantolon iki çarap
götürmeye başladı hepsi ıslak gelirdi kazadan
birkaç gün öncesi kazalan di gözüne taş geldi şiştiğözü
üşgün rapor aldı oniki mayis pazartesi işe gitmesi
gerekiyordu sabah saati kapatıp tekrar yatmış
gitmek istemediyini söyledi hiç kaçak

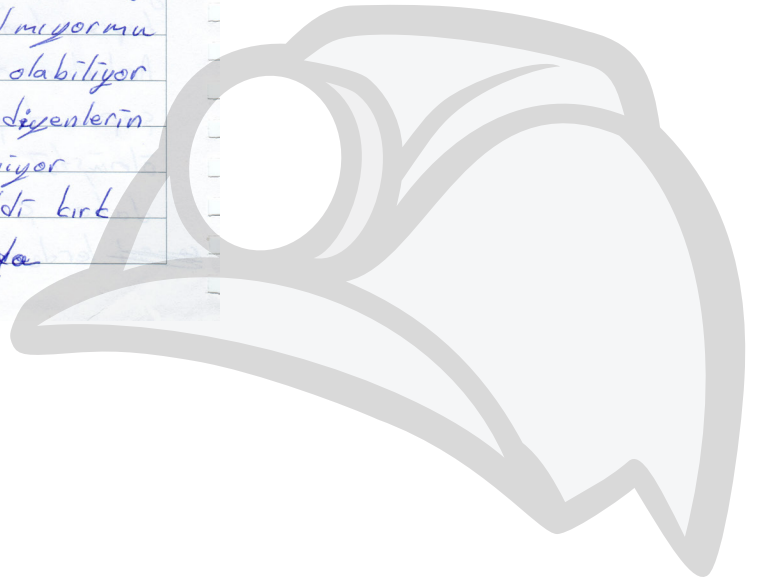
yapmazdı ama bugün çanı isteme diyini söyle
akşam doğru çocuklarla parta gittik eşimle
top oynadık akşam ezanına kadar çocuklar būs
hep annemle oynadın yarında gitme işe bizim
oyna diyi yarın gitme seride siz okulda olacatsın
ben yarın gideyim siz okulda gelince yine oyn
dedi çocukları itma etti 13 Mayıs 2014 günü sac
duymuş ben italdirdi otadar uykum vardı bugün de
gitme dedim zaten canım istemiyor zorla gidiyorum
ama gitmem gerek düngitmedim bugün de önceden
sac gitmediyim bu günde gitmezsem çalıştığa
bir günden keserler üşgün mazeret siz gitmez sen
gittiyin bir günün maaşını alarıyorsun dedi yer
yedi başı ağrıdığını söyledi ağrı kesici verdim işti
gitti öyleden sonra saat üçtü sanırım yerleklerin
yaptırı ekmeçimizi beraber alırdık fırına gider ordar
çocuklarımızı alırdık okuldan elele gezerdik eşimle
hiç biratmazdı elimi ağünde onubekliyordum arda
geldi eynes de gündüz vardiyasında kaza olduğun
söyledi hemen eşimden vardiyayı derralacak olan
kardeşi ertanı aradım telefona kapatıydı üstaşta
çalışan kardeşi Erkanı aradım madenler yatırımsız
~~partanayı~~ diy olayı duyunca onlarda oraya gelmişle
ben yeni geldim sana haber veririm abimi bulunca
dedi ne kadar geçti bilmiyorum tebarr aradım
bulamıyorum abimide, ertanıda dedi ağlayar
bağırarac defalarca aradım lam ba hanede ~~te~~

birisi görmüş, burda, şurda, enson banyoda
yatanıyor dedi telefonu uzat kapıdan bir abidesin
dedim şılınca arar seni söylerim dedi ama ağlıyorum
yine gelmek istiyorum oraya diyorum onada izin
ver miyor er dolup boşalıyor bekle bekle dabi-kalar
saat olmuş gibi geçmiyor kaçdefa aradım kimleri aradım
yok Ali buluna mıyor haberleri açtılar somada trafa
patlaması yazıyor taner yıldız içersinin devlet madeni
gibi olduğunu sığınma adalarının olduğunu anlatıyor
okadar iyibiyektirdiyor içerde de itiyüz kişi var enaz
hasarla atlatacağız işime suserpiliyor bu sözler
devlet adamı sonuçta yalan söyleyecek deyil ya
kostoca bakan tekrar erbani arıyorum saat beşi
geçti ~~e~~bara ters cerrildiyordu televizyonda
abimin etibi geliyor birazdan, sağ tortma dedi
ne kadar geçti bilmem bir daha aradım yok yine yok
çaresizim erden güde miyorum turgutludan eşimin
abisi Erhan da geldi yaralıların hastanelere
gittiği söyleniyordu televizyon lar da somadaki
ve çevre illerdeki hastanelere Erhan abime
önce beşyol devlet hastanesine gittik sanbi
mahşer yeri gibiydi okadar kalabalık ki hastane
bahçesi dolmuş yollar insan seligibiydi
gazeteciler, polisler, sinyal kesici cenir lar
geldi kostoca, artık erbani da araya miyordum
eltim hemşireydi polislere yardıma geldim
beni içeri sakun dedi zorla girdi içerde

enerjibatamı konuşma yapıyor du erden izlediğim gibi deyildi hanı kurtarma ekipleri gelmişti çalışmalar son hızla sürüyor du çalışma falan yoktu oysa itikisi konuşuyor du herhalde onlar kurtarma ekibi idi biri diyor du ki once kurtarma ekibi var diyorlar sen, ben birde Ahmet başta kim var işçiler çitacı yormuş meyer cesetleri diyerleri madenin işini bilmediği için ana yolda bekliyorlar mış çalışmalar yine başlıyor hava buzgibi soguk üç kişi çitacıyor birinin yüzü bizden tarafa dönük agzın damaskte var ama ceset hareketiyot mastenin ucu battaniyenin altından görünüyor butadar sogukta maste buhar bile yapmaya yaşasa ne pesi ile buhar yapar artasın dan biri daha geliyor yüzü diyer tarafa döne ama çenesi görünüyor satallı Ali diye bagırıyorum Bazensatallı bazen satalsız gezerdi Ertana dönüp soruyorum Alinin satalları varmıydı satallı mıydı traş olmuş muylu sanki işe ben gönder medim ben görmedim gibi o anlatırlayca madim bende bilmiyorum dedi Ertan barikatların üzerine tırmanıyor belki yüzünü görürüm diyordum birtey ze tuttu Ambulansın kapısından bagırı yor du oglum gösterin evladımı Ambulansın artasın da iki üç metre sürütle di şoför teptilerden sonra durdu butadının oğlaydu ölmüştü erden telefon geldi bu arada üç kişi daha çıkmış canlı diye önümden geçen ceset ~~ceset~~lerden bahsediyordu canlıymış diyorlar

gözümle görmesem... Erkan beni zorla eve getiriyor kapıdan girmemizle çocuklarda arkadaşta n getkiler ilk sözleri babam nerde oldu siz yutarı çıkın ben anlatıcam geliyorum dedim ne söyleyecektim onlara küçücük bedenleri ile bunu nasıldıracaktardı daha kendim inan mamış umudum bitmemiş ken, dizlerim de derman talmamıştı merdivenleri zorşıtıyordum nesöyleyecektim nasıl izah edecektim odaya girdim anne nerde babamı? Anlatmaya başladım babam dün işgitti patlama olmuş daha çıkmadı çıkada bilir öledebilir dedim Ağlamaya başladılar anne, biz babamsız yapamayız babamı kurtul sun bizi kim sever kiminle oynarız evet itigün babasın dan ayrılırken bile babasının gömleyini toplamak için onun tokusunu yüzünü itigünde özleyen gömleyini yanına alan basını özleyin ce gömleyi toplayan çocuklarım nasıl nasıl daya nasıldı o ölemez beni yalnız bırakamazdı dua edin edinir babamız sağ salım gelsin dedim sonra aşağıya indit biri geldi falanca iki saat baygın kalmış sonra sürünerek çıkmış dediler evet Belki Alide düştü bayıldı kesin öldüğünü bilen varmı yet bazen doktorlar bile yanılmıyormu öldüdeyip margā konan insan bile canlı olabiliyor doktorun yanılma payı varsa ona öldü diyenlerin yetmi vartabi içimde umudum tükenmiyor gittiğem umutlam yorum bir haber geldi kirk ağaçta soğuk hava deposu varmış orada

Ali var mı diye bakacak kim geldi, kim gitti,
bir bilgimiz yok çünkü ambulanslar siren sesiyle
insan selini yarıp geçiyor biri gidiyor biri geliyor
ama içinde ne taşıyor ceset mi yaralı mı yada kim
ismi cismi kim bu gelenlerin içlerinde ali olabilir
eltim çıktı içerden burada yaralılar var hepsinin
bitinci ağız isimlerini söylüyor demiş hemşireler
hani diyoruz bitinci kapalıysa ismini söyleyem
ayrından içeri sokuyoruz eltim etraftan
konuşmalara kulak veriyoruz bir yandan
Abinin biri diyor ki bizim halanın aklı kendi
imbanları ile çıkmış anlatıyor cesetleri çiyney
çiyneye çıktı diyor ordakilerin çoğu öldü diyor
düşünüyorum ikiye kişi var içerde dedi taner
yıldız bunların çoğunda yaralı geliyor sonra biri
kapalı olan özel hastanesinde açıldığını oraya
hasta gittiğini söyledi bir umut vefa
hastanesi olarak geçen o hastaneye gittik
buraya yaralılar değil cesetler gelir miş eltiyi
zorla gene içeri taşıdık eşimin cesetini bulmak
deyil istediğim onun ölenlerin içinde olmadığını
hala yaşadığını bir yerlerde tutarılmayı bekledi-
ğini bilmek. çıktı, içerdede yoktu sonra çerke
illere gitmiş bitinci kapalı olabilir mi dedik
televizyonda kırı, bergama, manisa, akisarı, izmir ve
uşaga nakil olduğunu söylüyordu eltim
manisa akisarı ~~ve~~ turgutludaki hastanelere

Sordu hiçbir natil gelmediğini söylediler
bende İzmirde hemşire olan amcamın kızına
bergama, İzmir ve uşakta ki hastaneleri arattırdım
buralarda bitinci aşık yada kapalı hiç bir natil
gelmediğini söylemişler çaresiz ergeledik
duyan akrabalar arıyor yola çıkıyor yet diyorum
hani birşey olacaktı olsa hissederim malum olur
boşuna onca yoldaş göli yorlar gece yarısı oldu çocuklar
aklıma geldi nerdele çocuklar onları unutmuşum
artadaşım olmuş evine götürmüş dayanıp yatmış
olduğorum onlara bir aşıkama yapmış zorunda
kalmadan Ali sabaha kadar şıtacak Erkan
giriyor kapıdan gözünü yaşlı Ali abim ölmüş dünya
başına yıkılıyor saat beşetadar yaşıyor muş
artadaşları ile sohbet etmişler herhalde buranın
gibi hiç kimse farkında değil diyorlar muş onlar sadece
kendilerinin orada mahsur kaldıklarını zannediyorlar
muş Ali artık kalkalım bir çıkış yolu bulalım diyor ve
biraz gittikten sonra yere düşmüş mastesini de
takamamış zaten çalışmamış biraz sonra biri diyor ki
Ali gibimiz bilmem kim görmüş dizinin üstüne çökmüş
orada kusan birini tebatlıyor muş kalk hadi diyor muş
içim dedi umut hala tükenmedi yaşıyor satlanmıştır
bir yere diyorum öldü diye ağlayıp hala bir umut yeşertiyarım
içimde sabah beşe doğru Erkana yalvardım beni götür
madene diye gittik Ambulanlar siren sesleri insanı
fiksini diren bir toku içerisinde madenin önüne geldik

götürülüyormuş cesetler ~~Erhan~~ Erhan Abime
söyledim götürbeni oraya çaresiz götürüyüm dedi
Ayakta duracak halim kalmadı artık gittik kapıda potisler
burikat kurmuş sadece birbisi girebilir içeri diyordu
ben girecektim ama ayakta duramıyordum kolumdan
biri tutmayınca ozaman sengir dediler kayınçima
yok bende girmeliydim yalvar yatar itna ettik
üçyüz metre falan yürümüşüzdür bilgisayarlar
kaymışlar ölenlerin resimlerini gösteri yollar. Arbatarafta,
ceset torbaları yerlerde gözlerim ağlamaktan perdeli
görüyordu artık cesetlere bakmaya başladık burnundan
kulaklarından, gözlerinden, Ağızdan kan gelmiş gözleri aşırt
sıyrımış bazıları birbirine benzeyen diğini ısırmış dudagını
ısırmış yanmış kortu filtrini andıran 170 tane ceset
gördüm üzerine numara asılmış nasıl olur üçyüz
kişirar işerde demişlerdi yüz yetmiş ceset dışlarında
alıpobtu evet o ölseydi burda olurdu ama yok biliyorduk
ölmedi sevinsle dışarı çıktım o angördüyüm o dehşet
verici manzaradan şat Alinin orda olmaması
bir yerlerde halayaşiyor olması vardı atlında
oradaki cesetlerinde bir ailesi onlarında sayfalar
dolusu hikayesi vardı tabiiide o an onları düşünmüyorduk
eve geldik madene gittik dua otuyup doglara dogru
üflüyorum eşim odanın altında onu korusun diye
ikinci gün de böyle bitti küçük kayınçım Abim
çıkmadan eve gelmem demiş onu arıyorum eve geldikteri
sonra sabaha kadar taştepa aradım bilmiyorum

Sabah Arka daşım aradı umudunu yitirme
 onun öldüğünü gören varmı? kesin gören yok
 dedim. düştü yere demiş arkadaşları, sen dua et
 Ergül dedi Rabbim kulunu kulunun görmediği yerde
 isterse bin defa öldürür isterse bin defa diriltir
 Allahım öldüysete dirilt eşimi diye dua etmeye
 başladım hatimler dağıttım arkadaşlara otadur
 kaptır mışın ki kendimi çocuklara dua edin diye
 kaştere tekrar lady'sam Betül Furkan dememle
 Anne dua ettik artık dua edin deyip durma dediler.
 Teterizyonlar itiyüz seksenlerden bahsediyordu demek ki
 içerden itiyüz beksen ceset çıktıysa çalışan sayısı
 daha fazlaydı sonra sığınma odalarının hayali
 olduğu orda öyle bir alanın var olmadığı gaz maskelerinin
 mitaladının dolduğu tümlere gözyumulan birçok şey ortaya
 çıkmaya başladı bir insan otadur can içerde ölümle
 pençeleşirken nasıl kutadur rahat yalan söyleyebilir
 oğün sabah kutadur yine madeni aradım dördüncü gündü
 ve madeni kıl basılacağı söyleniyordu gaza kıl basılırsa
 herşey taş kesilirmiş zonguldağta olmuş cesetleri
 seneler sonra bulmuşlar madende ki küşüt kayınçım
 ertanı aradım çıksın artık ali ölecek orda çıkarann
 bana getir ne olur dedim çıkar ölmedi isede ölecek
 yine gece yerisi oldu alihula yok madene gittik o mahşer
 kalabalığı yoktu artık sebze kişi balmış içerde dediler
 kızıl oğ çadırlarında yemek, çay, carba battaniye veriyar
 herkes bitkin Erkan gitsen evdedi ben sana haber

Vericem o arada bir ceset çıktı bu bizimki deyil dedi
erkânı onlar biliyormuş kesin öldüğünü küçüt bayınçının
artadaşları söylüyormuş içerden kurtarma ekibindekilermiş
son dört kişi kaldı içerde beni eve getirdiler orada eve
giderim ama dedim eşim parça parçada olsa onu görürüm
hala inanmıyorum çünkü onun öldüğüne saat gece iki
beşinci gündeyiz artık telefon geldi Atısar devlet hastane
sine doğru yola çıkan bir cesetin Ali olduğu cebinde
kato saat olduğu söylendi saatiyoktu diyorum yok
bu alideyil güyündi bizde Atısara doğru yola çıktık
hastane önünde polisler göstermedi eşimi otopsiye
görecek dediler biz biliyoruz cesetimizi verin dedi
Erkan bayınç Eranda inmişti beşinci gün madenden
o kesin emin olmasa bırakmazdı demekti aliydi bu
günler se umutla bekleyiş sona erdi bu acı sonu hiç beklemedim
ummadım hani derler ya malum olurmuş bana malum
olmadı oysa nasıl umutluydum canlı şitacagından
işimde daha önce yaşamadığım bir acı sızlandı
daha önce hiçbir şey canımı butadar yotmadı annem
babam ölse butadar canım yanarmıydı bitmiyorum
bu acı beni bitirdi beşinci ve son gün eşim çıktı onu
ikişdi ezanı ile toprağa verdik umudumu hayallerimi
yaşamış ve yaşanacak herşeyimi toprağın altında bıraktım
hayattan hiçbir beklentim yaşamama sevdiğim kalımadı
patalat yardımına başladık çocuklar perişan satabatlar
ben kafamı kaldırmıyorum halsizlik ten finik den
hayır sever birisi patabal göndermiş kaynanam

Araya derletten birilerinin köğütü suçü nedir diyese öyü.
hani küçüt karga sonuçta varma palandıyot
alamaz mısınız işetekrar diye sorduru yaruz
o bir bahane etti işşikeri çitarmat işin diyorlar
biz usulü bilmediyimizden nater ile kartımı vermiyar
lar diyeret girebilirmiş aslında oda ayrı masrafmış
tabi sonra üçbinbir yömüyesi olan tazminatın birazını
almış istifa etse bile diyedokuz sene çalışmış
oldugu işyerinden istifa etti alın mamış dörtton
kömürümüz iki yıllık iznimiz ve yömüsetiz binlira
tazminatımız vardı kendi istifa edince yada buna
zorlanıncadiyelim sadece on sekiz binliralik
karşılık siz çet imzalayıp biraktılar ne sendika
ne devlet hata avukatlar artık su işin üzerine
diyor onca evet ve alınteritimsede kalmaz tabide
yinede insan üzülüyor milyarlar verseler o onsekiz
binlirayı alacağını güntadar mutlu olamamı
herhalde eşimin alınteri dokuz senelik ömrü o
paranın içinde çüntü hat evet hatsızlıklarla
dolubir ülkede hat istiyoruz itisenedir. küçüt
kayın şım parkteknik'in eynze e devrettiyi madende
çalışıyor diyer kardeşi ustaşa çalışıyordu küçüt kardeşi
ertan onu eynze aktirdi bu madeni girdiyi
ilk günden bir evemei taz çok keppelerle çalışılıyor derdi
çikmat istiyordu ama seneri daldurayım
öbür tarapta kömürümüze kaldı buradan bari alayım
kişin sıkıntı getireyim derdi

günde birtane kesip yediri-yor bana başka hiç birşey
yemeden sadece bir portakalla üç ay ölü-gibi gece
gündüz kafamı yerden kaldırmadan yattım kaynanamın
başına gelip oğlum öldü bu da ölecek diye oğladığını
hatırlıyorum ağzımı açıp konuşmaya ben iyimim
demeye takatim yok sonra doktora götürdüler vitaminlerle
ilaçlarla toparladım kendimi ve evlatlarımı biz hata
bu tran rayı atlatamadık unutulmuyor yaşanan onsaacı
ve onunla yaşadığımız güzel günler kusursuz dört dörtlük
birişiy di eşim kaybedilen şey ne kadar değerli ise
acıda otadar kuvvetli yatıyor insanın işini
bundan sonra suçlular cezalarını çetsin diyorum
sadece tabi parası varsa o adalette işlemiyor bazen
yaralı kurtulanların içinde konuşan insanları bile
işsizlikle yoksullukla yıldırıyor birsenge gefti maden
hala ayntışide ve bitirtiliş raporunu tetraer istiyorlar
biçyil sonra temizlenmiş delillerin yok edildiği bir
madencilene delil bulmayı uzuyorlarsa artık
Aslında amaç başındanberi onaden dört
dörtlütü ~~yaga~~ suikast yok bilinmeyen bir güç
çıkardı deyip ceza almadan çıkmat başaracak
larından da eminim söylenecet çok şey vardıkama nedil
yeter söylemeye kene kalem yazar bu dünyanın
üstü varsa altıda var elbet hatımızı alırız birgünümüz

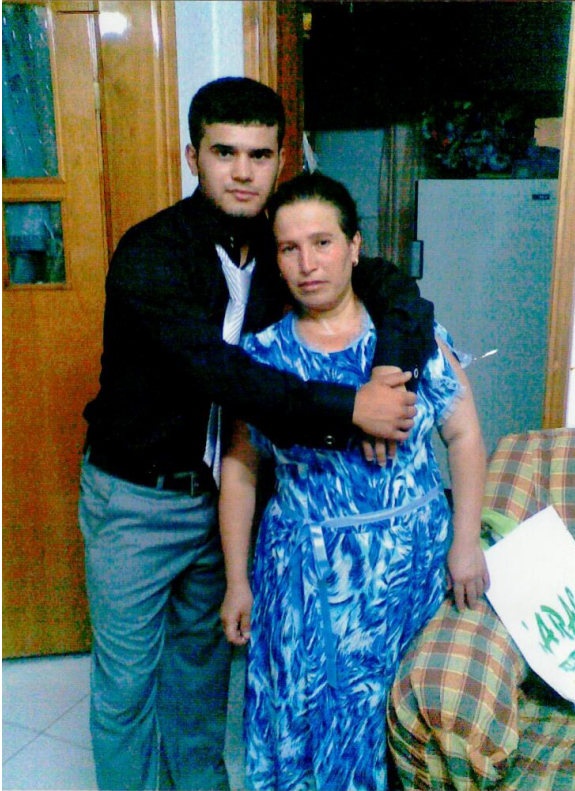
UĞUR ÇOLAK d. 1988

Annesi Gülsüm Çolak anlatıyor:

"Kurtulma imkanları varken bizim çocuklarımızı diri diri yaktılar ve bunu devlet yaptı, önlemlerini almadı... İnsan hayatı ekmek parasından ucuz bu ülkede. Bizden üç çocuk, beş çocuk boşuna istenmiyormuş..."

"Şu para denilen şey karıyı kocadan, evladı da anadan babadan ayırırmış be oğul... Köpeğin önüne atsan yemez o parayı... Kuzum, insanlığımız günden güne yok oluyor. İsmail Ayaz ve Ulaş Bereket için, gelecek için korkuyorum."

"Uğurum, kara gözlüm... Ömrüm var olduğu sürece, senin yanına gelinceye kadar davanızı bırakmayacağıma söz veriyorum."

Uğurun Annesi Gülsüm çokak
Uğurum Koragöz'ü Oğlum
Ah be uğurum Aramızdan Ayrılan bir
Yılı geçti be kuzum Uğurum beni
Bu kadar mı güçlü gördün be kuzum
Kendimi Anneliğe hazı hisetmekten
Sen benim hayatıma 10-12 1988 de
Bir cumartesi günü 20.5 geçe kucak
İma aldım o kadar güzel kokuyordunki
O kokuyu hiç unutmayacağım kuzum
Her Şeyi hayatımıza Süpriz yapardın
tıpkı dünyaya geldiğin gibi bana ilk
anneliği tatdıran ilk anne diye ellinden
tutup okula götürüp küçücük bayun
vardı cantanı poponu döverdi çok
özlüdüm be kara gözü oğlum
Kuzum neredesin

Hayatı Süpriz olan karagözülü
kuzum evliliğini bile bize Süpriz
yaptın bebeklerini bana Süpriz yap-
tın ama beni o kadar mutlu etinki
kuzum Çek mutlu olmuştum ama son,
Süprizi hiç beğenmedim kuzum
bana böyle Süpriz yapmayacaktın oğlum
Biz seni işe gönderdik yürüyerek
gönderdiğim kuzum karesiz bedeni
ni bile dokunamadım yüzünü gös-
termediler ah be kuzum oğlum ilk
göz ağrım neredesin bana hep güze-
l yüzünü hatırla dediler Anneler
çocuklarından korkarmı tiksiniirmi
Çünkü sen benim canımsın
Seni o halini görmüş olsaydım

yanmış halini Sen benim
yine yakışıklı karagözlü Uğurumdun
Ah be oğlum kuzum nasıl öyledim
Seni bir bilsen inan sen gödeli hasre-
tin öçlemis hiç bitmiyor kuzum Uğurum
Babamı kardeşini eşini duyguyu
Beni yaşayan bir ölü bırakın Uğurum
Biz niz birlikte yarıyoruz ama biz-
ler hergün her saniye yanıyoruz
be kuzum İsmail Ayaz Ulas
berberet Seni soruyorlar Cengul
Uğurum Dışarıya Ayazı çıkarırdım
dışardaki arkadaşları Benim babam
Şarşıya gitti dediklerinde benim

Babanda çarşıya gitti diyor arkadaşıda diyorki Senin baban öldü o.
Benim babam diyor o an bütün dünya
Tepeme yıklıyor Ayazın gözlerine
Bakamıyorum Ayazın bir tarafının
olduğunu görüyorum Oğul

İsmail Ayaza babanla nereye giderdiniz
diye sorduğunda maça giderdik babam
beni parka götürürdü diye söylüyor
ah be kuzum neredesin Uğurum çok
özledim Uğurum Çocuklarının yüzüne
Baktığımda Uğurlarım Karşımda Uğurlarımı
yenide büyütüyorum Ah be kuzum çok
özledim kara gözlü kuzum sert bakış-
lım

Buyuk alti gultu sunu seni cok
ozledim kara gozlu kuzum icim yanıyor
Egul Şu an çiki versen anne ben geldim
desen seni bir koklasam öpsem senin
yerine o toprağa ben girsem

İlk göz ağrım Uğurum

Uğur Haksızlığa dayanamazdı Uğur-
umun bir anım var Ben yaz geldimi
durmazdım Onun için ovalara işe giderdim
domates toplamaya giderdim kışık hazır-
lığı yapayım derken bir ara verdim
Pomuk toplamayı yetiştiremiyordum zeytin-
e giderdim dedim gelinime dedim ki kızı-
m beni yömüçeleri dağ başı gelince
alı ver dedim

Aksam işten geldiğimde anne
dayı başı gelmedi dedi o zaman
evine gidelim dedik uğurumun gittik
ama evine yaklaştık gelin anne fiş-
leri evde kaldı dedi bizde işe
gittinmi dayı başı fiş verir yömige-
lerini öyle atırsın emeyapcaz geldik
Söylüeriz on yömigenic vate fiş-
leri göndeririz dayı başı olmaz fiş-
leri getirmeden vermem adama yal-
varı veriyoruz adam olmaz diye
inat ediyor Ben çalışmadım para-
yı senden neden isteyin diyorum
Uğurum Sen verdiğin emegine
yalvarıyorsun

Bu ducene lanet olsun diye
Bağırıyor ve dağı başın gırtlığına
çöküyor o anda kayha yani dağı ba-
şı sen nasıl evlat yetiştirmişsin
diye bana hakaret ediyor zor bela
Uğuruma o beladan uzaklaştırıyorum
Uğurum dönüp bana kızıyor Emegin
le el etek öpmek zorunda dey-
ilsin Sen köle deşilsin diye bana
Söylenmişti

Uğurum kuzum deli deliydin
Eh be öğül ne zaman adam do-
caksın dediğimde eh anne ben
öyle bir adam olacamki beni

Bütün tarihler yazacak
Ben unutulmaz olacağım derdi
Sanki onlar his etmişler Vearkada-
şları 301 canla Aynı anda o ölüm,
ü his etmişler
O ölüm kayusundan Çıkanomakmış
Kurtulma imkanları varken bizim çocuk
larımızı diri diri yaktılar ve bunu
Devlet yaptı önlemlerini almadı
Kaza geliyorum demiş ama o tehlin
İçine itmişler İnsan haydi Etmek par-
asından ucuz bu ülkede bizden üe çocuk
tan beş çocuk başuna istenilirmişmiş
Çünkü Kötelik sistemi gelirse
Devlet para harçamaz insanları

Öldürmek varken niçin is güven
liğini yasalarına koysun Uğurum
Baban o ocaktan emekli oldu ama
Sana mezar oldu ve bunu size
Devlet yaptı Sizin katiliniz
Devlet tir
Uğurum kara gözlüm ömrüm
Var olduğu sürece Senin yanına
gelinceye kadar davanızı bırak
mayacağım söz veriyorum oğlu
m Sana ve aynı anda can
veren 300 Arkadaşlarımla b-
eraber Onlarada söz veriyor-
um keske Arkadaşların Ailel-
eride dayanık olsa

27. 8. 2015 Perşembe
Kara gözlü oğlum doymadığım
Kuzum Uğurum İsmail Ayazım
tıpkı Sana benziyor oğlum
Çok özledim bə kuzum
Uğurum Mahkemenin 19. günü
Katilte önümüzde türegimiz daya
namıyor oğul Vizdantarı varmı
oğul bu insanların Kara gözlü
oğlum yakışıklı kuzum o korkunç
Katliamdan yorali çıkan arkadaşların
ifade Verecekler Umarım gere
ekleri Söyleler kuzum

28. 8. 2015 Cuma
Mahkemenin 20. günü yara
Kuzum dün çok üzüldük
Arkadaşlarımız kimisi doğru ifa-
de verdi kimide ruhlarını şey-
tana satmışlar be kuzum
Şu para denile Şey Karıyı
Bocadan Evlatıda anadan bab-
adan ~~aynılar~~ be oğul kuzum köp-
eğin önüne atsan yemez @ parayı
Kuzum İnsanlığımız günden güne
yok oluyor be oğul İsmail ayaz
ve ulaş bereket için gelecek iç-
in korkuyorum kuzum

Ellerimde büyüttüğüm kuzum
Solarken diriltiğim kuzum
Ciceğimi kapardın maden ocağı
Ocağımız Söndü kuzum
İlk göz ağrımı evimin hem
Asi çocuğu hem neşesi
Nerdesin kuzum
leim yanıyor oğul
Ana diye bağırmanı
Sen ne zaman yaşlanacaksın
Demeni
İki torundan oldu ben anne
Yaşlanmaz diyen kuzum
Amesi

SOMA

Yeryüzünden Mektuplar

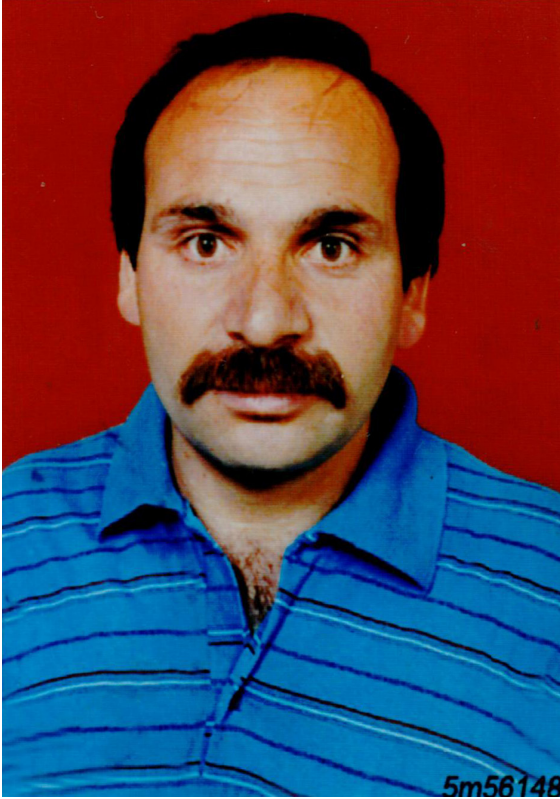
REMZİ ARTAR

D. 1964

Eşi Fatma Artar anlatıyor:

“Hep bir evladımız olsun istedi... Keşke Remzimden bana bir parça kalsaydı...”

“Benim her gece gözlerim yaşlı... Düşünüyorum: Kaza olduğunda ne hissetti, ne düşündü, beni düşündü mü, çok korktu mu, son sözü ne oldu”

①

Birbirimizi tanıdığımızda 40 yaşlarındaydık. Cibrüci usübe oldu ama ilk görüldüğümde ısırılmışım eşime. Kısa süre sonra evlendik. 28.03.2015 yılında nikahımız kıyıldı. 1,5 ay köyde yaşadık. Balıkesir'in Yenikayak köyünde. Paramız yoktu kit kanaat geçirip gidiyorduk ama çok mutluyduk. Daha sonra somaya taşınmaya karar verdik. Orda maden vardı orda iş imkanı vardı. büyük umutlarla taşındık. Bilemezdik oranın bize cehennem olacağını. Madende tam 10 yıl çalıştı bir gün bile şikayet etmeden. Ekmeği miiz için çalıştı. Hep bana anlatırdı oranın ne kadar zor bi yer olduğunu ne zorluklarla çalıştıklarını, yemek yemek için bile bi alanlarının olmadığını o karanlıkta o kömürün içinde yemek yediklerini. Ama hep mutluydu hep umutluydu. Tek işdeğimizi bi er alabilmektir. Bunun için çalışırdı hep.

Bir bebemimiz olsun istedik. Ama rabbim bize nasip etmedi. Hep bi evladı olsun istedi. Bunun için çok üzülüyorduk. Kezke remzinden bana bi parağ kalsaydı. Allahım bana nasip etmedi evladı.

kaza olmadan 1 hafta önce Hatay'a gittim. Annem çok hasta idi. Kuzenim olduğu gün ise giderken beni aradı. Sanki işine döğmüş gibi fatma hakkı helal et dedi. O ne biçim bilaf remzi dedim, neden böyle söylüyorsun dedim ölüm var fatma dedi sen hakkını helal et dedi. Helal olsun remzi dedim. Sanki ölüceğini biliyor gibi konuştuk. Bütün bi gün içinde bi sıkıntıyla durdum. Tele fon kaldı anayen komşumdu. Bana dedi fatma sakın ol korkma madende kaza olmuş bunaya gel beynimden vuruldu altına ise gider helallik işdeğisi geldi. Hemen yola çıktık. Geldiyimde koltuğun üstünde yatağı duruyordu. Bi köşede pijamasını katlayıp bırakmıştı. Ocağın üstünde ısıtıp yediği yemek duruyordu. Ölüceğine hiç inanmıyordum. Tam iki gün aradık, bekledik iki günün sonunda kana haber geldi. Ardından cenaze geldi. Tabutu açtım naylon bi torbanın içinde buz gibiydi yüzü kömür içindeydi. Remzi dedim aa gözlerini ama o ölmüştü artık asla uyanmıyacaktı. Asla bana fatmam demiyacaktı.

②
 Allah bana yasattığı bu acıyı düşmanıma yosatmasın. Bu okadar büyük bir acı ki remzinin acı çekerek ölmesi yerin altında nefes almada can verdiğini düşünmek dünyanın en büyük acısı.

Antik remzi yok. Esim hayat okadarım yok. Biz öyle sefillikle yaşadık ki yeni geliyordu elmek alacak paramız elmezdi. Bi sigarası vardı şu bile almıydı. Ama biz çok mutluyduk. Keske ölmeseydi de bir ekmeğe muntaz olsaydık keske yanında olsaydı obana yetendi. Ben ondan çok razıyım Allahında ondan razı olsun insallah. O gitti benim bi yarım eldik antik. İnsallah öteki dünyada rabbim bizi kavuştursun. Bu hayatta insandan değerli bi yaratık yok. Ama o maden sahibi. Ölen 301 kişiyi insan yerine koymadan çalıştırdılar. Benim her gece gözlerim yaşlı. Her gece düşünüyorum kaza olduğunda ne hissetti, ne düşündü, beni düşündümü çok korktu mu son sözü ne oldu hep bunlar aklımda.

Tek istediğim var antik suçluların en kısa zamanda cezalarını görmeleri. İste o zaman biraz olsun içim rahatlayacak.

Remzi Seni çok seviyorum, Seni asla unutmayacağım. Allahım Senin mecburî cennet eylesin.

- FATMA ARTAR - REMZİ ARTAR -

SOMA

Yeryüzünden Mektuplar

ALİ KAVAS

D. 1979

Eşi Gülten Kavas'ın "Hayat Günlüğü"nden:

"Oğlum soruyor bana, 'Anne biz babamın mahkemesine gidince, hakim amca babamı bize geri mi verecek?' diye... İşte o zaman bitiyorum..."

"Benim eşimi, çocuklarımın babasını kömür diye yaktılar... Bize eşlerinizi öldürdük, siz de acı çekerek ölün dediler... Her gün daha çok ölüyoruz."

"Hayatım, biliyorsun bugün babalar günü. Çocuklarınla birlikte sana geliyoruz. Hani bir gün sormuştun, 'Ben ölürsem, başkasıyla evlenir misin?' diye... Şimdi senin mezarımın başında tekrar söz veriyorum. Asla hayatım!"

"Şu an ben bunları yazarken balkonda oturuyorum ve seni düşünüyorum. Hani hep balkonlu ev istiyordum ya... Sen yoksan ben ne yapayım balkonlu evi?"

Hayat gnlgm

Ben maden senidi Ali kavasın ei gökten
kavas Ben iki ocuk annesiin

Bir sede yaaımı bir ben birde ocuklarım
Allah bilir birde biz bilir

2016 ~~mayıs~~ mayıs - sabahı kalktım kahvaltı ve
Çantasını hazırladım neden bilirdim son
son çantasını hazırladığımı bunu bilseydin
asla o çantayı hazırlamazdım ve ona ie göndermez
dim, oun eimin çocuklarını sen grym.
ocuklarımda oucm

Çocuklarım oun sabah kalkıp babalarıyla kahvaltı
yaptılar Eim oraya olanun nnetini
yapmak ve çocuklarını okutmak için gr.
aman onlar Eimin ve benim hazallerimi
elimizden aldılar bunu bize apantla cezalarını
eksinler dilerimki allahın onlarda bu acıyı
katsınlar oının ~~ilk~~ ilk günü herkez yanımızdaydı
oysa şimdi kimse kalmadı, oysa esanız kalmak
ve bu acıyı yaşamak çok zor

bize ~~~~ zengin oldular keşke eim se olsaydı
hiç param ve zengin olmasaydım

GIPITA

TODAY

SOMA

Yeryüzünden Mektuplar

İki çocuğa hem anne hemde baba olmak
Öyle Zor ki size anlatamam
benim çocukların babaları öldükten sonra
İkire karne aldılar ne yazık ki gösterecek
bir baba yoktu o iki çocuğumda boynu
bükükte hani derler ya amca babayarıdır
aslında hiç öğledeyil benim çocukları
Sorun Ne amca Ne de teyze var herkez
bizden uzaklaştı niyediye sorarsanız derleri
hep paraydı çocuklarımda o yüzden gelmele-
rini istemiyorduk bizimderdimiz babamızdı
onsuz bir hayat oluyordu ve dönüşüne
miyorduk
benim çocukların birisini babasını görünc
kacıyorlardı baba kelimesini duymak bile
istemiyorlardı çünkü çok üzülüyorlardı
Ben çocuklarımin yanında kendii babama
baba diyemiyordum istemiyorlardı
İlk gündən bugüne çok zar günler yaşadık
O zaman verilen sözlerin hiç biri
tutulmadı ben eşim öldükten sonra bir
sene hep onu gelecek gözle baktım

GİFTA

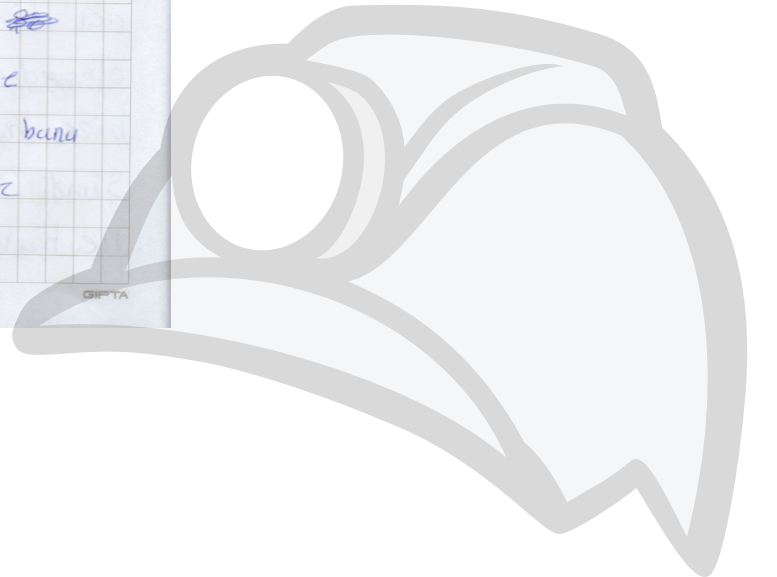
Sonra umuduma kestim umuda kestikten
Sonra kafayı bozdu bir hafta hastanede
yattım yani tedavi gördüm Çünkü benim
eşim öyle iyidiki kimsenin kalbini
kırmağı, ben tam 17 Senelik evliğim
ama cvliliđimi ve ömrümü 2014 - 13 mayısta
bitirdiler bunu bilseydim onlara izin vermez
dim onlara hesap sormak istiyorum onada
İzin vermiyorlar

Zaten bizim içiniz yanıyor birkere
onlara Sorularımızı sorabilsek oğlun biraz
olsun dincek Sönmez ama biraz olsun
afifler, ben eşimin ölüm döneminde
oğluma sünnet yaptım bu ögle Zordaki
dayanmak çok Zorda

bunu kimse anlamaz benim için çok
acı bir gündü keşke eşimde yanımda
olsaydı oZaman daha çok mutlu olurdu
bize bunu çok gördüler

Şimdi soruyorum bunu bize yapanlara
Ne hakkınız vardı çocuklarımın

hayallerini ve babalarını ellerinden
almaya ne hakları vardı sizi soruyorum
benim elimden eşi ve hayallerimi almaya
ne hakkınız vardı bizim onunla
hayallerimiz çokta siz kendinizi bizim
yerine koyun siz kendinizi ~~ve~~ bizim
yerimize koyseydiniz bunu bize yapmazdınız
siz insanmısınız bubi düşünmemi lazım
siz nerden bilirsiniz bizime yaşadıklarımızı
onlar oraya ekme parası için itmişlerdi
ölmeye değil sizin için birkaç satılmış
para uğruna onları öldürdünüz benim
eşim orada daha üçgünlükte ne istediniz
bizden ben bir eş olarak herşeyi başımı yastığıma
koyduğunda onu arıyorum siz ben onu geri
vere bilecekmisiniz keşke benim eşimde
hapiste olsaydı hiç olmasa ayda bir onu
görürdük çocuklarını babalarını görürdü ~~ve~~
şimdi ise çocuklarını kaprağca babadığca
sarılıyor bu öyle zor ki bide ben size bunu
anlatıyordum siz bunu anlatırsınız
~~anlatırsınız~~ anlasaydınız yapmazdınız

benim çocuklarım bazen habelerini onuyorlar
babam olsaydı bize su yapardı bizi şuraya
götürürdü ama bu bir gerçek siz onların
kayellerini ellerinden aldınız ama bizime
babamız yok diyorlar bizim babamız cennette
diyorlar bunlara söyleyecek bir söz
bulamıyorum sizin varsa siz söyleyin

Nerden bildim 2014- ve 13- martta haşşatımızın
değişeceğini bu bilseydim onu bugün işe
göndermezdim bizim haşşatımızı 2- veya 3-
kersinde değiştirdiler şu an evde çocuklarım
ve ben varım her gün kapıda bakıyoruz
babamız gelecektiye malisef bu olmuyor
Şu anda çocuklarım uyudular sabahleyin
babamın mahkemesine gittik diye erkenden
uyudular öğlen soruyor baba anne biz
babamın mahkemesine gidince hakim amca
babamı bize getirmeye gelecek işte oraman
bitiyorum ona anlatamıyorum

Bu akşam arkadaşımın kızının doğum gününe
gitti ne dar bizi yanlış anlamayın bunlar
doğum gününüzde gidebiliyordise ada madende
babasını kaybetti adana doğmamıştı babası
vefat ettiğinde onu görünc öyle hüzenlendimki
bu benim çocuğurda olabilirdi onların suratına
bakıpta doğum günün kutlu olsun demek öyle
Zorki size anlatamam okadar mahsumki bir
görseniz ne yazıkki bizim babalarımızı
Elimizden aldılar öyle Zorki esin olmadan
Çocuğunun doğum gününü kutlamak bu hayat
çok zor hem anne hemde baba olmak
16 haziran mahkememiz başladı mahkemeye
gittik bizi öyle zor saktularki içeriye size
anlatamam sanki biz katildik nedendise
sorar sanız kimse suçlu değilmiş tahtige
istiyorlar siz üçüz birin hesabını verin önce
ondan sonra çıkmayı düşünün ne suçları
içede bile gattıklarını bilmiyorlar üçüz binden
büyük suç olurmu siz üçüz birtane can
aldınız yetim bıraktınız çocuklarını düşünün
250 tane çocuk 250 tane kadın sul

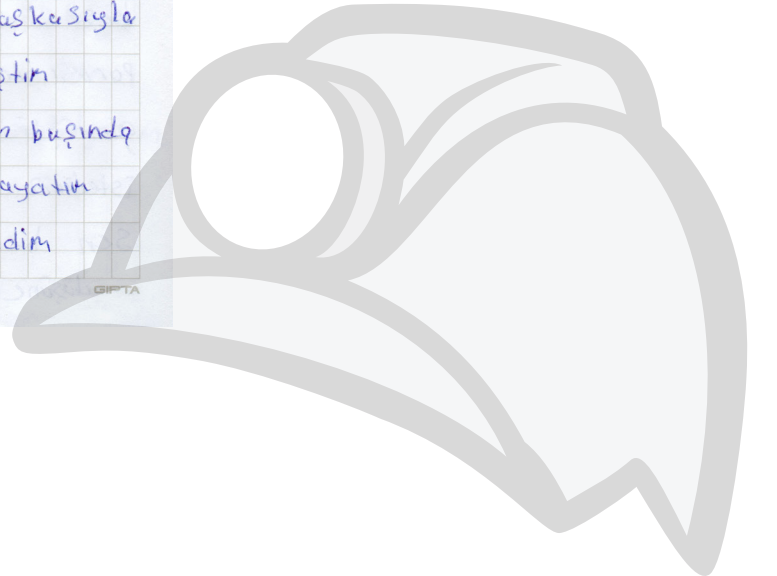
biraktınız 307 tane anne ve baba evlatsız
biraktınız bunların göz yaşlarını sizi boğacak
daha ne istiyorsunuz kaç dane daha çam
istiyorsunuz onların çanını siz mi verdiniz
mahkemeye gittiğimde onların yüzüne
bake bake soru sormak istiyorum tabiki
bana verecek cevapları varsa onlar buna
vır yakın bulurlar mahkemeye gittiğimizde
hakim bize diyor ki susun sizi dışarı çıkarım
tabiki bizde susuyoruz onlar konuştuğuce
cıldırıyorum çocuklarının babasının ve eşimin
katillerinin bir günce ceza almalarını istiyorum
onların ceza aldığını öğrendiğimde vırdanım
biraz olsun rahatlar onlar bizim eşlerimizi
göz göre göre yaktilar inşallah onlarda bu
acıyı tez zamanda tadalar şuanda oturdum
çay içiyorum ama içerke eşim aklıma
geldi çünkü oda çayı çok içerdi işte o zaman
icemedim onsuz hayat olmuyor onu çok
özledim çay içer ken oğlum bana bir
soru sordu anne babam olsaydı bizi motorla
gezdirirdi

diye sordu ona verecek bir söz ve cevap
bulamadım çocuklarımda babalarını çok
özlüyor oğlum bana soruyor anne
babalar günü ne zaman bende ona gününü
söyleyemedim çünkü çok üzüyorlar
o zaman mezarına gitmek istiyorlar tapınağa
baba biz geldik kalsana diye sesleniyorlar
bu bir çocuk için ne kadar zor bilmişsiniz
bunu bize yaptılar babamızı elimizden
alılar cezayı çeksin diyorlar onlarda bizim
gibi babasızlığın nedemek olduğunu öğrensin
ler diyorlar oğlum bana anne benim
babam cennette diye soruyor bir şey
diyemiyorum kızım anne içimde babama
karşı ne eşiyordiyse sana anlatamam ben
ona çok özledim diyor
anne kanne aldım ve başını belgesi aldım
ama gösterecek babam yok bu mutluluğu
bize çok gördüler diyor işte bende bir
anne olarak ve bir eş olarak çok üzüyorum
benim esimi ve çocuklarımla babasını
kömürdiye yaktilar

Soruyorum devlete 301 kişinin çanı ile
daydımı kömür kömürdiye eşlerimizi
ve bizi yaktilar gencekten bu hayat
çok zor bizi hiç anlamadan bu hayat
ittiler bize eşlerinizi öldürdük sizde acı
çekerek ölin dediler bize biz eşlerimizi
toprağa koyduğumuzda öldük her gün daha da
çok ölüyoruz çok zor ALLAHIM bize
Sabır ver keşke gelseydin benseni olayın
olduğunda hastenenin önünde seni iki bucağın
bekledi güçlüsün kuvvelisin gelirsindiye
kakar kapsaydı ~~baş~~ bacağın kapsaydıda çocukların
başına gelseydin diye çokdua ettim aracı sen
gelmedin hadi gel alim diye seni çok
özetim hayatım geldiye ben çalışır ona bakarım
diye olsaydı yinede bakardım keşke gelseydi
keşke seolsaydı benim eşim oraya ekmek
parası ve çocuklarını okudabilmek için
girmişti ölmek için değil caniler ne
istediniz bizden Alim bitane seni öyle özedimki
Sen benim herşeyindim sensiz bir hayat
GİFTA düşünemiyordum

hep seninle yaşlanmayı hayal ediyorduk
neyaztki bu hayallerimizi elimden aldılar
bitenem esim sevdiğim hayalim çocuklarımın
babası seni öyle özleyoruzki sana anlatamam
keşke yanımızda olsaydı sensiz bu hayat çok
Zorbu bitenem nereye baksam hepseni
görüyorum kepi çalınca sen aklıma geliyorsun
işte o zaman sendeğilde bir başkasını görünce
hayallerim tekrar suya düşüyor ümidi kesiyor
Okuyucu çalan bir başkası değilde Sen olsan
Çocukların seni hergün anıyorlar seni
unutmadık unutmuyacağız seni çok seviyoruz
hayatım biliyorsun bugün babalar günü
çocuklarıyla birlikte sana geliyoruz babalar
gününe kutlamaya emin olki onlara çok işi
bakacam kimseye muhtaç etmicem sende
bunu biliyorsun bana güvendiğini biliyorsun
bana birgün sormuştun ben ölürsem başkasıyla
evlenirmisin diye bugün sana söylemiştim
evlenmem diye şimdi senin mezarın başında
sana tekrar söylüyorum asla hayatın
ben bir seni tanıdım Seninle evlendim

Bundan Sonra da öyle olacak seni asla
unutmayacağım sen benim herşeyimsin seninle
çok hayallerimiz var bitanem bunları yapmaya
çalışacağım bundan sonra hep çocuklarımız
için yaşayacağım ~~ve~~ çocuklarım babasına
gittiğinde çok üzülüyorlar ama onu hep
cennette diye anıyorlar babalarını sulayıp
öyle geliyorlar daha doğrusu gelmek istiyorlar
kalk baba sende bizimle gel diyorlar
Sen cennette uyu baba diyorlar birgün bizde
gelcez inşallah o zaman kavuşuruz seni çok
seviyoruz sensiz bizim hayatımız olmuyor
Sen bizi görüyorsun ama biz seni göremiyoruz
diyorlar babalar günün kullu olsun babadeditler
bizi babasız bırakınca cezasını çeksin
baba birsenesi geçti ama biz seni çok özledik
diyorlar o zaman içim parçalanıyor biz
onu çok özledik diyorlar baba sen olsaydın
biz daha iyi olarduk ~~ve~~ biz hiç birşey
istemiyoruz seni istiyoruz Annem var
ama senin yerini tutmuyor bize

GIPTA

TODAY

hem anne hemde baba oluyor ama
senin yerin bir başka oluyor baba
annemle gurur duyuyoruz babacığım
seni çok özledik biliyoruz gele bilsen
sen bize hemen koş koş gelersin
baba benim eşimin bugün tam birsenic oldu
bende bugün oğluma sünnet düğünü yapıyoruz
buna dayanmak öyle zorki size anlatamam
keşke eşimde olsaydı bu eşimle bizim
hayatımızdı oğlumu devenin tepesinde görünce
eşim aklıma geldi ozaman kendimi
tatamadım sağında kendi ailem solunda
eşimin ailesi vardı eşimin kardeşlerini
görünce onu hep gözümün önünde yeti çünkü
onu çok özlemiştim
eşim öldükten sonra bu üçüncü bağram
kimseyle bağramlaşmak istemiyordum
herkes bağram yaparkene biz ağlıyorduk
çünkü eşim aklımdaydı çocuklarımızda
babaları bağramda biz evden çıkmak
istemiyoruz ama mecburuz onlarda
anne ve baba bizi bekliyorlar

gitmek zorundayız biliyor musunuz biz hep arifeden giderdik eşimin annesine Şimdi gitmek istemiyorum çünkü her kez oraya topluyor bende onu arıyorum ozamara çok üzülüyorum hep ağlıyorum ben ağlayınca da çocuklarında üzülüyor onların üzülmesini istemiyorum bu hayatta tutunacak tek dalm onlar ben onlar için yaşıyorum onlar olmasa yaşayamam iyiki onları doğurmuşum iyiki varlar onlar bana eşimin emanetleri geçenin ıssızlığında seni düşünüyorum ama sen yoksun ben yine yalnızım şuan yatmayı düşünüyorum ama yatamıyorum çünkü sen yanımda yoksun sen siz bu hayat olmayor alim seni öyle özedinki anlatamam zaten kimse ye anlatamıyorum anlatırsam da anlamıyorlar herkez beni rahat bir e hayat yaşıyor zannediyor oysa öyle olmuyor ~~ya~~ öyle yalnızımki eve bile gitmek istemiyorum

GİFTA

TODAY

bazen yaşadığınız mahalleye
gidiyorum işte o zaman bu hayattan
kopuyorum ~~sen~~ oraya gittiyimde
seni hatırlıyorum merhal ablanın
köseden çıkışın varya hale gözümün
önünde seni çok sevdim yaşadığım
sürede sevici hayattımda senden
başkası olmadı ve olmayacağı
benim için sadece sen varsın
seni seviyorum bitaneri sen benim
herşeyimsin şuan ben bunları
yazarken balkonda oturuyorum ve
seni düşünüyorum hani sana hep
diyordumya ben balkonlu ev istiyordum
şimdi oldu ama sen yoksun
ben bu evi beraber olalım diye
istedim sen yoksan ben neye ~~para~~
yapayım balkonlu evi sende al
saydın hayatım karşılıklı. çay
içerdik deme aşkım ne yazıkki bunu
bize çok gördüler bu hayatı elimizden
aldılar geçenin ıssız denizliklerinde

Seni düşünüyorum birkere rüya gördüğ
dua ediyorum çünkü seni çok seviyorum
bu hayat sensizde devam ediyor
alim etrasede ettirmeye çalışıyoruz
Seni kaybettiğimde yaşayamam
Zenginliyordum ama çocuklarını için
ve senin hayatlık birlikte
yaşamaya çalışıyorum yarıldım be
alim bu hayattan insanların bana
bakmasından eşi öldü kadın zengin
oldu demelerinde oğsa benim içinde
ne firtihalar eşiyor kimse bilmiyor
halimi sormuyor hani sen hep
bana şöylerdin ya paran varsa dostunda
düşmanında çok doğru söylüyormuşsun
şimdi yanında kimse yok
her gün gece gündüz madenc
otobüsleri gözümün önünden geçiriyorlar
onları gördükçe omadencilerden ve
otobüslerden nefret ediyorum seni
omadenc almıştı bizden

GIPTA

TODAY

Bu gün sabah erkenden çocuklarımızla
erkenden kalktık babaların ve eşimin
mahkemesine gitmek için bir hafta gittik
tutuklu sanıklarını dinledik hiçbiri suçlu
değilmiş hepsi suçsuzmuş bizim eşlerimiz
yapmış sabataş diyorlar bu kadarda yalan
olmaz ya insanda biraz vicdan olsa doğruları
söyler bu gündek tutuksuzlar dinlenecek
inşallah doğruları söylerler onlarda yalan
söylerse bu seferde yaralt cikanlar
dinlenecek onlar beni doğru söyler

Ah be Alim

Sen ne yaptın bize bingün seni unuttum

Nerden bilirdim be alim bir gün ~~seni~~

Sensiz kalacağımı bunu bilseydim

seni özer miydim seni oca bakarmıydım

seni ögle özledimki bakışını

kollarının uzatışını gülüşünü ben bakardım özledim

çocukların gözlerindeki o ıstıyık görsem

sanki baba diyeceklermiş gibi geliyor

onları bir görsem seni nasıl özlediler

ama onlar baba demiyorlar çünkü

biliyorlar senin olmadığını sana öyle hasretiz

Çve gelipte bana çiçeğim demeni

kimse bana seningibi çiçeğim diğemiz

Seni özledim sana hasretim sana özlemim

daha çok arttı seni daha çok özledim

yatağıma gattığımda kokunu özledim

hasretimsana Alim bara gözüm seni

Seviyorum

SOMA

Yeryüzünden Mektuplar

Nelere alışıyor insan

Ne alışmam bedellerine

Ne unutulmuş vaatlere

Ne hayattan yapmam

Yaptıramazlar deninenlere

Ne görmezsem ölürüm deyip

Börmeyince ölmediklerine

Nelere alışıyor insan

Alışıkca şaşırıldığı ne çok şeye

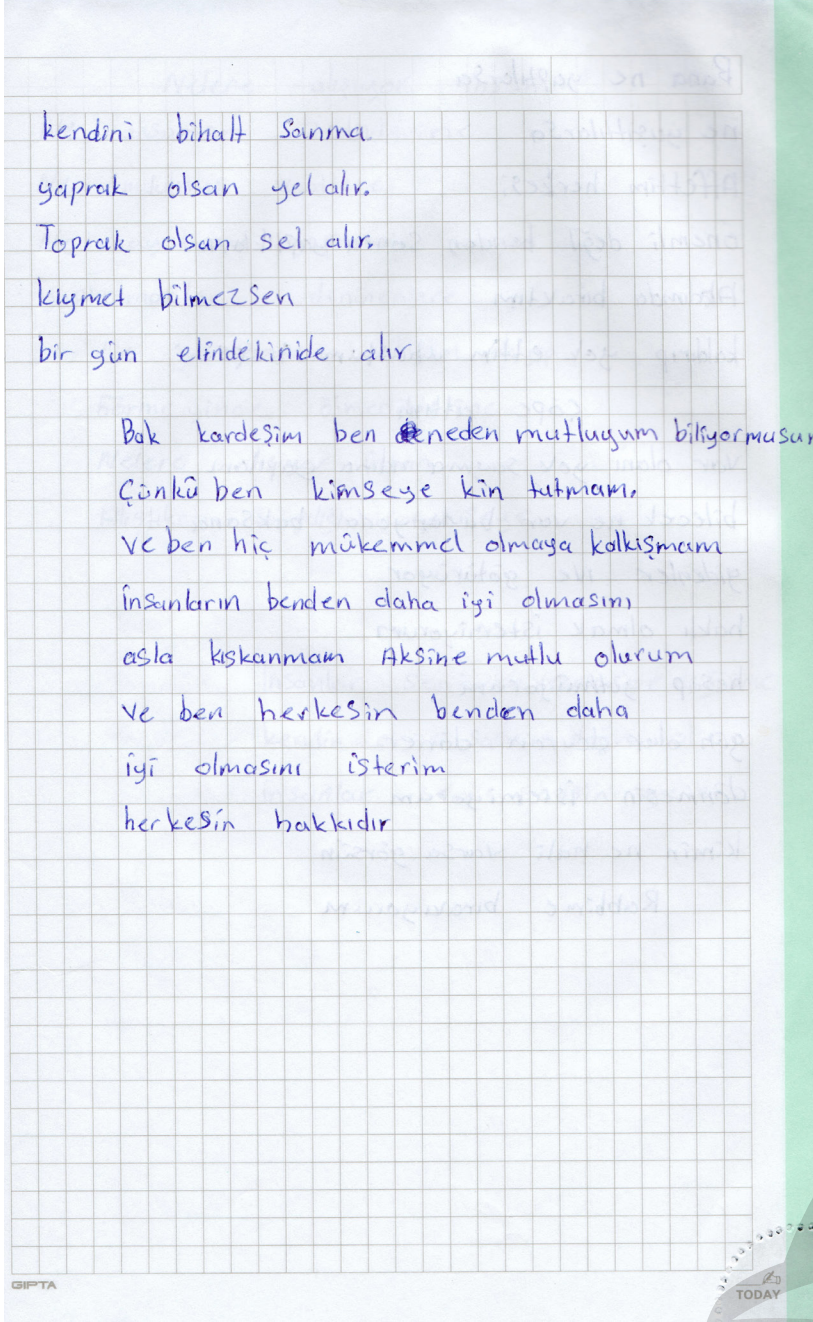
İnsanlar seni sevecektiye değişimci

kendin ol ve sadece doğru ol

İnsanlar seni sevsin yeter

Bana ne yaptılarsa
ne yaşattılarsa
Affettim herkesi
önemli değil benden sonra yaptıkları.
Akımda bıraktım
kaldırıp yok ettim uhuttum hepsini
çöpe attım
Var olanı yok sayma adına yapılanı
bilecek ne var budanyada bakSana
gidenler ne götürüyor
haklı olmak istemiyorum
hesap görmüyorum
gün olur devran döner
dönmesin istemiyorum
kimin ne hali varsa görsün
Rabbime bırakıyorum

Annem derdiki

Baktırım utanmayan gözden

yağmur almayan gözden

kalp inçiten sözden

İtmeyen bacadan

iki gözlü dostan

merhametsiz kocadan

Laftaşıyan komşudan

Ver meden alan elden

dua bilmeyen dilden

Şükür etmeyen

kalpten sakınacaksın kendini

Rüzgâr bile hüzünlü eser oldu yokluğunda

Alıp götürür sonbahar yaprakları gibi

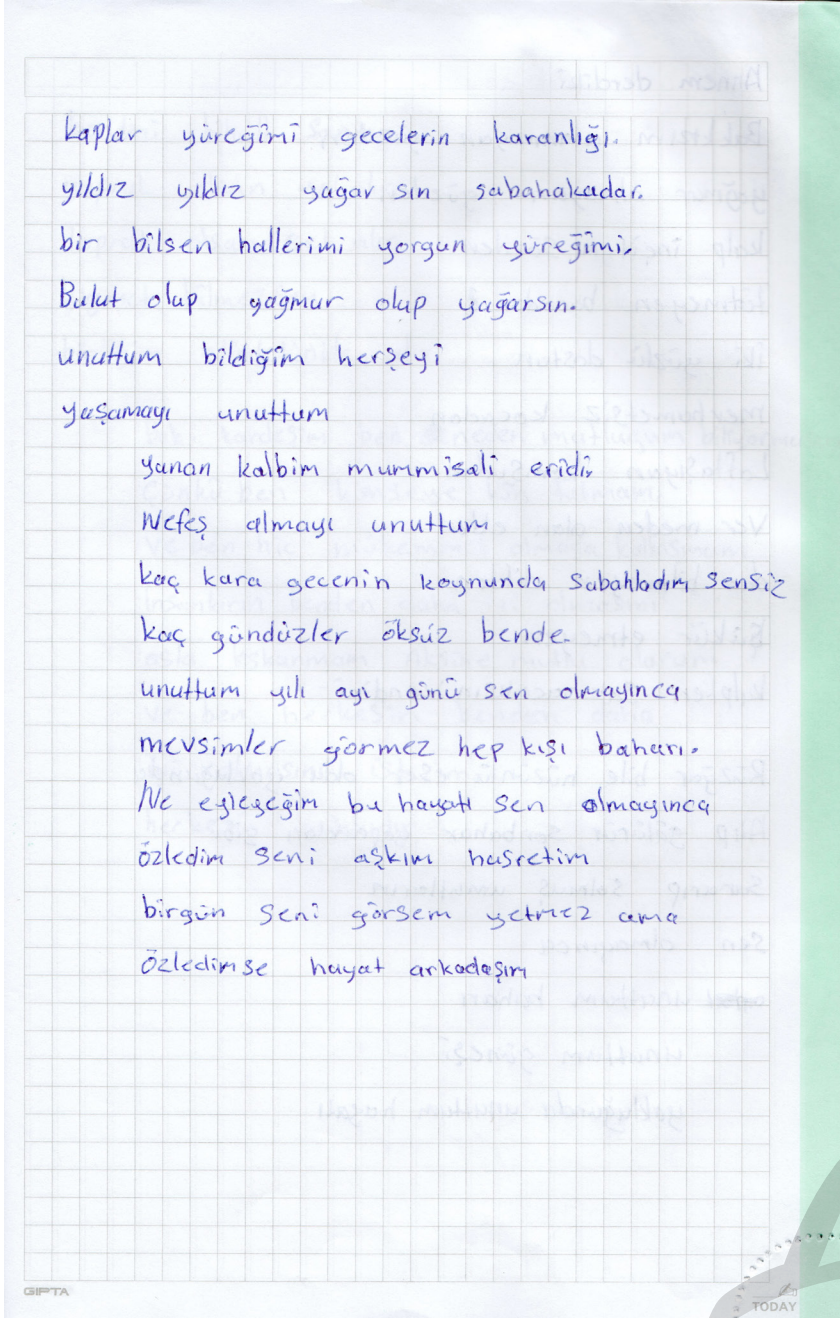
Sarıp solmuş umutlarını

Sen olmayınca

~~unuttum~~ unuttum baharı

unuttum güneşi

yokluğunda unuttum herşeyi

ben seni göz pınarlarına elzip
sol yanına serdim gözlerimin
ferinden düşenleri kâğıda sardım
onlar hep şüurediler

AMA

ben hep seni yazdım.

bü yüzdendir sana yorgunluğum olsun

Hiç bitmeyecekmiş gibi bakma bana

Ben ölümsüz değilim sadece bir nefes.

Hiç bitmeyecekmişim gibi bakma bana

Toprak öğle bir güterki

her şeye unuttursun

Ömrümden geçip giden hiçbir kişi.

sen kadar ayaz düşüremedi solyanına

Tesadüf buğa

Mevsim yine kişi

Ve sen hala sağın sağdığın uzaklıklar

Aramızda ki tüm imkansızlıklardan

Nüfusunun sen kadar eksik.

Ben kadar fazla olduğu bu soğuk çöğsafyadan

Sebteniyorum sen eğer yaer

ölene kadar ~~seni~~ yalnız seni sevsemdir
Matem havasına bürünmüş bu aşklar.

Ne kâş olur ne kasaba

HAYRULLAH BAYGÜL

D. 1987

Annesi Gülcan Baygül anlatıyor:

“Hayaller bizim için keşkeye dönüştü... Keşke düğünler ve bayramlar bize zehir olmasaydı. Rabbim demiş ki, ‘İki şeyi benden fazla sevmeyin. Bir evlatlarınızı bir de malınızı ve mülkünüzü. Onlar benden size emanettir.’ İsyan etmek istemiyorum ama bazen keşke diyorum; bayramlarda biz onun mezarına gidip toprağını öpeceğimize, o gelip de bizim elimizi öpseydi...”

13 Mayıs 2014 günlerden Sulu Somada Maden faciası 301 ölü bunlardan biride benim canım dedğim onu gözünden Sakındığım soyadımı yaşatacak tek oğlum "HAYRULLAH BAYGÜL". Şimdi bana soruyorlar yaşasaydı onunla nasıl hayalleriniz vardı diye. Ben bir annemin evladım için ne hayaller kurmazdım ki. Makinaya bağlı yaşayan dünyalar güzeli bir oğlu vardı. Adı ENES okadar tatlıydı ki bizi hayata bağlayan tek varlık olmuştü o artık. Bir yıl geçmeden onuda kaybettik oysa biz onun annesiyle ve babasıyla elele tutuşarak bizim karşımızda yürüyeceği günü okadar çok hayal ettikki. Bayramlarda gelip bizden harslık istemesini evimizin içinde civil civil kosup oynamasını okadar hayal ettikki tahmin bile edemezsiniz. Ama o hayaller bizim için keşkeye dönüştü. Keşke bunlar yaşanmasaydı da oğlum ve torunum hep yanımda olsaydı. Keşke doğunler ve Bayramlar bize zehir olmasaydı. O kadar keşkeler olduki hayatımızda ne yazmakla biter nede anlatmakla biter. Bayramlarda onun arkadaşları geliyor Ama benim oğlum yok. Bu okadar acı veriyorki bize. Rabbin demişki iki şeyi benden fazla sevmeyin bir evlatlarınızı birde malınızı ve mülkünüzü. Onlar benden size emanettir. İsyân etmek isteniyorum ama bazen keşke diyorum. Bayramlarda biz onun mezarına gidip toprağını öpceğimize o gelipte bizim ~~ben~~ elimizi öpseydi.

Gülcanı Baygöl
Hayrullah Baygöl ün Annesi

KENAN AKSOY

D. 1973

Eşi Hülya Aksoy anlatıyor:

“2013 Mayıs ayında ben fabrikadan geldiğimde, eşimin çalıştığı madende patlama olduğunu öğrendim... Babam ve annem beni alıp patlama yerine getirdiler. O anda o korkunç olayları görünce, birden eşimi de kaybettiğimi anladım.”

“Hiç evimizde eşya yok... Ben hiç o evde, sıcak evde yatmadım... Lanet olsun karanlık yere...”

KENAN AKSOY

Saygı ve Sevgilim
Suivar- herkese iyi gün
lerdilerim- ben Kenan eşi
Hülya aksoy babam ve
annem beni 2004 11 10
günü ben Kenan aksoyla
evlendim ve düğünüm oldu
belirli zaman içerisinde
Çalışmaya başladım ben
izmirin dikili ilçesinde
fabrikada- çalışmaya başla
dım eşim zot tarihin
de tamademe başladı
Zaman ilerledikçe çocu
ğumuz olmayınca eşim ve
baş karar aldık izmir'e
Ege ünüzerseye baş var
du benim hiç bir soru
num olmadı ama eşimin
kusurlu olduğunu aldım
onun üzere işim, tetevi
görme başlamıştı, babam
ve annem ben ikirada-
ofordum ve çok

HİLİYA AKSOY
hüfûbetli olduğuna-
Sörkediken ve bize
Ev yapmamızı karar
verdiler eşim on milyar
Lira. kiradji kerdı ve
ben de faklıcaada 9 yüz
Lira mağas alıyordum.
ve o parayla. evimiz
oldu- ve mutlu bir
yaşamımız var. 2013
mayıs ayında ben
kaprikandan geldiğimde
eşimin. çalışığı maden
de patlama olduğunu
öğrendim yanılır ve
üzünlü benleme başla
mıştım babam ve annem
ve kardeşim beni alıp
eşim patlamayacağı ye
ri. eldim o anda gör
düğü korku olaylar
dogru ve olduğunu görü
nce birden eşimide
kaybetdiğimi anladım

Eşimi kaybetmem-
bir yana kendim-
tam iyi hatırlamıyorum
ama bir ay kenmi
yogun rahatsızlığım siz
tandım ve zaman geç-
ti kendimi iyi siz
seftigim yamış olduğum
ve tarlam yatırılan
paralarım el koyuldu
gunu öğrendim miras
çılarım tarlam aldılar
yapmış olduğum evimde
banane verdiler.
Şu anda ben babamın
ve ananemin yanında
yaşam hayatımı devam
ediyorum.
hiç evimize eşya yok boş kaldık
Ben hiç o evde sıcak esbi yatma-
dım nolet olsun karanlık yere

AK
AK
KEVAN
Hülya

İSMAİL COŞKUN

D. 1985

Eşi Hüsnüye Coşkun anlatıyor:

“Olaydan yedi ay önce hamileliğimi öğrendim. Mutluydum ama beni rahat bırakmayan kabuslarım vardı... Uyandığında sırsıklam ter içinde kalmıştım. Kalkıp mutfağa doğru gittiğimde sanki sağımdan ve solumdan bir duman geçiyor gibiydi...”

“Eve dönerken yolda bir kadın bizi durdurdu. Senin eşin nerede çalışıyor diye bana sordu. Ben de ona Soma Kömür İşletmesinde çalıştığımı söyledim. Daha sonra kadın bana trafo patlaması olduğunu söyledi. Ben de birden yere yığıldım. O anda o korkuyla erken doğum olacağını anladım. Ne yapacağımı bilmeden yokuş aşağı koşmaya başladım.”

“... ve eşim ölmüştü... İnanmamıştım kimsese... Tabutu akşamüzeri kapının önüne gelene kadar... İşte o an benim için de hayat bitmişti...”

Eş , maden Şehidi
Hüsnüye Caskun İsmail Caskun

Olaydan 7 ay öncesini,

Sanki sana yaklaşıyo gibiydik. Dışlarım sanki bana faciaı anlatıyordu. İlk düşüm şöyle başladı: O çok sevdiğim ayrıldığını görüyordum. Daha sonra hamile olduğumu Daha sonra 2. (ikinci) hamileliğimi öğrendim. Mutluydum ama beni rahat bırakmayan kabulaları vardı. Sanki yaşayacağım olayı ay ay hatırlatıyordu. Eşimin ölen annesi rüyamda eşimi cam tabutun içine kuyular üzerinde hamur yapıyorlardı. Ben eşimin annesine çıkartın yapıyorlar eşimin üzerinde diyorlardı ama bana ufak ufak hamurları bese yaptırıyorlardı. Anne hamura obur obur hamurlar acılıyordu. Uyandığımda gece saat biridi. Eşimin papa vardıyesinden gelmesine yarım saat vardı. Korkular içerisindeydim. Eşimi aramak istedim ama eşimin telefonu yoktu. Eşim eve geldiğinde ~~ben~~ bir kabus gördüğümü anlattım. Oda bana hamilelikten dolayı vese vese yaptığımı söyledi. Ben annesine anlattığımda beni geçiştirip dinlememişti. Bu gördüğüm ilk kabus obur rüyandı.

İkinci kabusunda, yine bir kabusla başladı. Anızın bir telefon salıyor ve açtığımda sadece eşimin kaza yaptığını söylüyorlar. Eşimin cenazesini küçük trenlerle getiriyorlardı. Ben yüzümü açtığımda sanki eşim ağlıyor gibiydi. Anızın küçük bir kırık izi vardı. Durmadan o kırıktan kan akıyordu. Gitme kal, ~~değin~~ nolur bunu bana yapma dedim. Bir çocuğumuz var ikinci de olacak olduğunu söylediklerinde ellerimden alıp götürdüler. Biz ambulansın arkasından giderken Soma'da

Kaldırım taşlarının içinde kırmızı topraklar kabarmıştı.

Üçüncü kabusum; Bilmediğim bir yerdeyim. Sanki bir film gibi büyük oğlum ve ben selvi ağaçlarının içinde gelirken, bazarın birinde eşimin ismiyle sordu yazıyordu. Eşimin dedesinle karıştırdım. Eve gittiğinde büyük bir kalabalık sanki beni bekliyordu. Almaya'daki görüncem "sen nerede sin İsmail öldü" denmişti. Gerçek bende nerede olduğumu bilmiyordum ki.

Dördüncü kabusum; İkinci oğluma doğum yaparken o gün madenleymiş. Madenin içerisinde altın bulup bana getirdiğini gördüm. Altınların üzerinde çözemediğim semboller vardı. İsmail oğlumun gördüğü mü diye sorduğunda Görmedim bebek, bebek odasında birazdan getireceklermiş dedi. Bende beraber beşerimi görmüştüm. Bebeğin ağızda dört tane dişi vardı. Nasıl olur dersen uyandım.

Beşinci kabusum ve son olanı;

~~2014 Salı 12 Mayıs Salı~~
O gece ikinde uyumuydum. Sabah kalktığımda da baya 20 vardı. Alatacete ayı denledim.

Olaydan 15 gün öncesi; Eşim eve geldiğinde gece saat 1,5'ti. Bana acıkığını söylemişti bende kayınvalidenden geldiğim için evde yemek yoktu. Bende benle eşime bir cezve süt ısıtmıştım. Eşim sütü fati tam olarak hatırlıyaymıyordum ama sanırım sabaha karşı saat 5'ti. Birden kusunayla uyandı. Kusunun rengi yeşille sarının arasında

Hüsnüye İsmail Çoşkun

2

bir renkti. Daha hava aydınlandı, ama kusması ishale gevirdi. Zehirlendiğini düşünmenize rağmen aynı sütte bende çıkmıştı. Açıla gitmek zorunda kaldı. Acil doktoru tahlil yaptırdı. Tahlil sonucunda hiç şey bulunmamıştı. İsim de babbreğinde top olduğundan şüpheleniyordu. Yorgunluk top ağrısı halkızlık vücudunun eklem yerlerinde pıstıklar ufakık delikler oluşuyordu. Tekrar pazantesi dahiliye doktoruna gittiğinde hiç bir şeyin olmadığı anlaşılmıştı. Geliştirdiği için yorgunluğundan söylenmişti. Tekrar işe devam ediyordu.

Son kabuşum

12 Mayıs'ta sabah kalktığımda saat 6ya 20 vardı. Alalacele acele eşimin çantasını hazırladım. Kalk 6ya 5 var diyerek uyardım. O da üzerini hızlıca giyinip banyoya girdi. İdrarından kan geldiğini söyledi. Bende kal gitme bugün hem sen bir dahiliye bende kaha doğum zamanına gideriz dedim. Gidip gitmemek arasında kaldı. O sırada geç kalmıştı. 6ya 17 geçe ayakta bularını bile bağlamadan duruşa katarak evden çıkmıştı. Pencereden geri döndüğünü gördüm. Bana gel bir defa öpeyim böyle gideyim deniyti. Tekrar tekrar arkasını dönüp bakıyordu. Eve geri gelit diye 7ye kadar uyumamıştım. Daha sonra uyuya kalmışım.

İzre kabuşumda ölen bir kuzenimi gördüm. Kuzenim gene uyup avuçlarını genemim altına alıp bütün dişlerinin eline avcumu çıkardı. Günü gördüm. Dökülen dişlerinde beyaz beyaz damarlar vardı. Daha sonra neden böyle yaptım dedim ölen kuzenime. "Göreceksin" diye

cevap verdi. Korkuyla uyandım. Uyandığımda sıcağıyla ter içinde kalmıştım. Kalkıp mutfaka doğru gittiğimde sanki sağımdan ve soldan bir duvar geçiyormuş gibiydim. Evün içerisinden bir an önce çıkıp gitmek istiyordum. Daha sonra birden aklıma "İsmail'e bir şey olursa biz ne yaparız" diye endişeye kapıldım. Birden evün içinde çıkıp konsulların yanına gidip onlarla oturdum. Anlıyorum diye ama "İsmail'deki anlamsız sıkıntı beni resmen boğuyordu. Konsullardan biri beni düşünürümün evüne gidiyorum sende gel dedi. Kabul etmedim çünkü büyük oğlum o gün babamın yanında. Onun yanına gideceğim için. Oradan kalkıp köşe başına vardığımda sanki nefes alamıyordum ama yoluma devam ettim. Kayınvalideme vardığımda oturduğum yerden ellerim titriyor ve terliyordu. Orada da evün içerisine sığmıyordum. Kayınvalidemle beraber oğlumu alıp gezintiye çıkarmıştık. Yavaş yavaş yokuşa çıkıyorduk. Daha sonra kayınbabamın yanına gittik. Oğlum ağır motorundan korktuğu için geri dönmek zorunda kaldık. Geçtiğimiz yolun üzerinde küçük bir park vardı. Oğlumu kayınvalidem sallarken bende esime yardım olsun diye el işi yapıyordum. Sanki geleceği görüyormuş gibiydim. Ağladım. Karnımdeki bebek beni çok rahatsız ettiğini söyledim. Daha sonra eve dönerken yolda bir kadın bizi durdurdu. Senin esin nerede çalışıyor diye bana sordu. Bende ona Soma Kamur işletmelerinde çalıştığımı söyledim. Daha sonra

Hüsnüye İsmail Coşkun

3

Kadın bana trafika patlaması olduğunu söyledi. Bende birden bire yere yığıldım. O anda o korkuyla erken doğum olacağını anladım. Ama kimsese söylememiştim ne yapacağımı bilmeden ordan yokuş aşağıya koşmaya başladım. Bin metre koştum. Daha sonra karşıdan kaynımı gördüm. Tet ağzım dan Recep top maden detektörler ölüyor demiyordum. Öyle bir şey yoktur demiyordum bana. O halde siz çocuğa bakın ben madene gideceğim dedim. Kaynım "ne olduğunu bilmiyoruz sen evde otur ben İsmail' alıp gelcem" demiyordum. Sanki sarıyeter geçmiyordum elimdeki telefon birden bire bozuldu. Neye gideceğim ne yapacağımı bilmiyordum. Telefonuma aramalar geliyordu ama ben telefona aramıyordum. Çünkü telefon bozulmuştu. Herkese yalvarıyordum. Çocuğuma bakın ben gidip eşimi alıp geleyim diyordum. Ama o gün akşama kadar hiç kimse yanımda olmadı. Daha sonra eşimin kuzeni olan kişiye gittim. Hattımı onun telefonuna taktım. Bir arama geldi. Arayan kişi ablamdı. "Sen sakın ol ben geliyorum" diyerek telefonu kapattı. O gün ne yaptığımı bilmiyordum. Eşimin yengesini beni oradan aldı. Hadi bize gidelim demiyordum. Oraya gittik. Ablam beni her yerde arıyordu. Beni bulamayınca Soma'ya gitmiş. Daha sonra kayınvalide ile geliyordum. Bir haber almıştık. İsmail sağ kurtulmuş olarak duyuyordum. Ama o haber yalandı. Ablamla beraber eve gittik. Sabaha kadar telefonun karşısında İsmail'in çıkmasını beledim.

Bir ara gözümü kapattığımda ben geldim diye bir ses duydum. Ama bu duyduğum ses bir hayalmiş. Günler geçtikçe umut azalıyor diyorlardı. Ama benim umudum hiç tükenmemişti. Gelen insanlara kızardım. Benim kocam ölmedi yorum yapmayın ve giden diyip kimseyi istemiyordum. 5. günüydü. Hayırlı bir haber bekliyordum. Komşusunda nazar kılıp geldiğinde eşimin eriptesi hastaneden tabutu almıştı. Ve eşim ölmüştü. İnanmıyordum kimseye. Tabutu ağşam üzeri kapının önüne getire ne kadar. Tabutu görünce ağıp görmek istedim ona gösteremediler. İşte o an benim içinde hayat bitmişti. Gözüm hiç kimseyi görmüyor feriyat fiğan ağlıyordum. Bir elimi tabutun atasına sokup tutmak isterken elime kefeni geldi. Benim ona son hediyem ufak pembe kur'an-ı Kerimdi. O an sonum şogaldı. Ben yine kimseye söylemedim çünkü neşara bende gitmek istiyordum. Hava nerdeyse kararınca başlıyordu. Tam neşara yaklaştığımda ~~bu~~ karındaki bebeğin kim olduğunu hissettim. Toprak avuclayıp yüzüne sürdüm ince ince yağmur başlamıştı. Onu orda bırakıp gitmek istemiyordum. Daha sonra hiç kordimde değildim. Herkes uyudu ben sabaha kadar oturup ağladım. Birden dışındım benim anaam karındaki bebek ölsün de beni de zehirlesin diye bekliyordum. Ama artık dayanamadım ve beni artık doğuma gösterebilirsiniz dediler.

Hüsnüye İsmail Coşkun
4

Ben ölmekten korkmuyordum ama ismindeki bebek ölür de ben ölmesem diye düşünerek doğuma gittim. Doğuma girdiğimde saat 8'di ve ben 12'de uyandım. Uyandığımda bebek yanımdaydı. Bebek nerede diye sordum. Yanımdaki kiler bebeğin iyi olduğunu söylediler. Utarda

MUSTAFA KAYA

D.1974

Eşi Naciye Kaya anlatıyor:

“Abim Veli Varol göçük altında kaldı, öldü. Mustafam kendi elleriyle çıkardı kayınbiraderinin cenazesini... Beş sene sonra Soma’da işe başladı...”

“Sıcak derdi benim evimin direği... Çok iş baskısı var derdi. Çok çalıştırıyorlar derdi. Ölek, ölümüğü çalıştıracaklar derdi... O kahrolası maden biz mahvetti...”

“Sebep olanlar paşalar gibi bakılıyorlar cezaevinde... O kadar rahat davranıyorlar ki, bize mahkeme salonunda gülüyorlar. Çünkü biliyorlar, para her şeyi çözer. Bu ülkede gariban ezilir, gariban ölür. Madende göçük altında ölürsün; sokakta, dağda askersen ölürsün. Zenginsen, paşalar gibi yaşarsın.”

Mustafa Kaya
1974 nisanın 24ünde doğmuş.
mersin mut ilçesinde kemikli köyün
de 3 kardeşler 2 kız kardeşi var.
anne babası 5 yaşındayken ayrılmışlar.
babannesini çok zorluklar geçerek
büyütmüş. Zor şartlarda ilkokulu bitirip
inşaatla çalışmaya başlamış.
Askerliğini sırtakta yapmış.
Askerliğini bitirip geldiğinde tanıştık
biz. Ben 16 yaşındaydım mustafamı
tanıdığımda, arkadaşımın dayısıydı.
Arada sırada görürdüm onu.
inşaatla çalıştığı için arada sırada
uğradı arkadaşımın yanına.
Benimle evlenmek istediğini söyledi
mustafam hep, Ama beni isteyen
kimse olmadığı için kaçalım dendi.
Bende her seferinde kaçamam dirdim.
Sonra en sonunda ablasıyla eniştesiyle
gelip istediler. 1 yıl nisanlı kaldıktan
sonra evlendik. Bir kızımız oldu.
Mustafam çok düşküncü kızına.
1 yıl sonrada bir oğlumuz mustafam
çok severdi çocuklarını.

Abim veli varol Ermenekte madende çalışmaya başladı. 2 ay sonra mustafam la aydın-sökeye gittiler vupir madencilikte işe başladılar. 1 hafta çalıştıktan sonra yapamadı geri geldi mustafam. Mutta tekrar inşaatla çalışmaya başladı. 1 yıl sonra tekrar gitti Aydın-sökeye maddi zorluklardan dolayı 1 ay orda çalıştıktan sonra evimizde taşındık. 5 sene çalıştıktan sonra Abim veli varol göçük altında kaldı öldü. Mustafam kendi elleriyle çıkardı kavirbiladerinin cenazeshi. O olayın ardından 4 veya 5 sene daha çalışıp somaya geldi. 5 sene sonra evimizde işe başladı. İlk yıllarda herşey normaldi. Hiç şikayet etmezdi. 13 mayıstan 3 ay önce sürekli baş ağrısı sıcaktan bunaldığını söylerdi. Sıcaktan vücudunda ayaklarında kızarıklıklar olmaya başlamıştı. Çok su içerdi. Buzlu siseler görürdü onlarda öğlene kadar

banya suyu gibi oluyor dendi. 3 tane
thsort götürüldü. Hepside sırcıslıkam
geri gelirdi thsortleri.

Sıcak dendi benim evimin direği.

Çok çalışırdı benim Mustafam.

Çok iş baskısı var dendi. Çok çalıştırıyor
lar dendi. Hep başı ağrı dumandan
başım ağrı dumandan etkilendim
der tuzlu ayran içendi. eve gelince
hergün.

Birgün yine çok yorgun geldi.

Bende çok mu yorulduğun Mustafam
dedim. Çok yoruluyorum dedi.

Ölsek ölümüze çalıştıracaklar dedi.

Sürekli sıcağın bunaldığını ve çok
terlediğini anlatırdı.

Amirlerine anlattıklarında siz bakın
işinize ben hallederim dermişler.

Ölüm malum demuş galiba benim

Mustafama. Sürekli öksürürdü zaten
astım bronşiti vardı.

Çaydan 1 hafta öncesi çok öksür-
meye başlamıştı.

Hastamısın diye sordum bende
Mustafamda benim zamanım geldi
öleceğim ben diyordu. Bende öksürük
ten kim ölmüş. Ben Zama liyat
aldım ben bile ölmedim derdi.
Mustafamda birgün giricem alkmayır
sam ta yerin altından derdi.
Mustafama mağlum olmustu galiba.
Bende rüya görüyordum sürekli
sıra sıra mezar kazılıyordu.
rüyamda bende ağlayarak izliyor
dum kazılan mezarları. Çok etkiler
di bu rüya beni.
13 Mayıs günü üzerimde bir
halsizlik kırıgınlık vardı. Saat 4
gibi üst komsum geldi. Abta maden
de kaza olmuş dedi. Onun eside
a madende şehit oldu. Mustafamın
da en yakın arkadaşıydı kaderleri
bir yazılmış. Kötü gittik biz
hastaneye. A kahrolası maden bizi
mahvetti. Mustafamı aldı bizden
acıklarımı babasız bıraktı. Kabullemek
çok zor zatende nasıl kabul

ederiz. Hađa bir yerlerden atıp gelicek
diye bektiyorum. Batonda rüyamda
görüyorum gülümseyen bana. Sebeb
olanlar pasalar gibi bakılıyorlar
Cezaevinde o kadar rahat davranı-
yorlar ki bize mahkeme salonunda
gülüyorlar.

Çünkü biliyorlar. 3 veya 5 yıl yatıp
çıkarlar

Para herşeyi alır. Bu ülkede
gariban ezilir gariban ölür.

Madende göçük altında ölürsün.
sokakta dağda askersen ölürsün.
Zenginsen pasalar gibi yaşarsın
bakılır.sın.

Adalet yerini bulur mu bilemem
Ama inşallah bulur...

ŞİNASI TOKMAK

D.1986

Eşi Tuğba Tokmak anlatıyor:

“Kardeşi askerdeydi. Bu acı haberi asker ocağında almıştı... Kayınçoma, ‘Bak’ dedim, ‘sen kara dağın ardından geldin ama abini bir kara topraktan çıkardık, bir kara toprağa koyduk. Dedim ki, bu ne biçim dünya... Sadece insan gibi yaşamak istedik.”

“Biliyor musunuz, bizim evimizde ekmek baba, su baba, yaşamak baba...”

“Andım olsun ki, Şinasimin hakkını o Allahsız insanların ellerine vermeyeceğim. Çocuklarımla yüreğine baba sevgisi yerine bir avuç kömür yangını bıraktılar.”

301 maden şehitlerinden Sinasi TOKMAK'ın eşi Tuğba TOKMAK.
13.05.2014 Salı günü kızımızın yıl sonu gösterisi vardı. Esim bana
kızımızın yıl sonu gösterisine geleceğim diye sözü vermişti. Ama ne yazık ki
kahıolasıca Madeninden kurtulup gelemedi. Bana dedileki esini kaybettiğinden
sonra çektiğin acıyı anlatırsun. Şu var ki : Ben anlatsam siz anlarsınız.
Hayır tabiki anlayamazsınız.
Ancak ceğeri yanıklar anlar. Canın kadar sevdiğin birini kaybetmek çok
zor. Heleki arkasında gözü yaşlı eş 3 tane küçük yarıvacak kalırsa.
Çok zor. O gün yani katarın olduğu gün. Burada kaza denilmeye Bu büyük
ihmatın sonucu 301 kişiyi değil 301 aileyi bile bile yakmaktır.
Biliyordunuz ben esimin cenasını alıncaya kadar hiç ümidimi
kesmedim. Onu kaybettiğini anlıyorsun ama nasıl diyeyim kondu arıyor
sun. Ama o madenin ateşi ceğeri mi dağılmıştı. Her yer sanki ateş
topu haline gelmişti. Neyi sorsan nasilsin desen bir yangın bir yürek
sızırsı bir ağıt ve yakarıştı. Oğünden aklımda kalan sadece sürekli gidip
gelen ambulans sesleri ve ağlayan yerelkedi.
Bir an bile beklemeden sürekli iş arkadaşlarının ailelerini arıyorum ama
hiç cevap veren yok. O arada üst komşum semra abla geldi.
Volmuş dedi biliyordum dedim; Madende kaza olmuş diyorlar. Evet kızım
doğru dedi. Ben duydum ama gelip sana söyleyemedim kızım dedi.
Sütan falan kesilir diye gelip sana söyleyemedik. Çünkü en küçük çocu
ğum daha 3.5 aylıktı. Küçük küçüktü daha onun ne suçu var dediler
Sen sakin olmalısın olmalısın ki çocuklarını düşün dediler. Akşam oldu
ne bir haber var ne bir kimse birşeyler söylüyor. Ben hemen eşimin
babası Ali babamı aradım. Baba dedim sinasim daha isten gelmedi
dedim. Ah kızım yaktılar oğlumu dedi. Telefonu kapattı.
Orada Televizyondan duymuştuk Aster arkadaşları arıyor. Varmı bir haber diye
Soruyorlar. Bizim evimizi hiç böyle kabalık görmemiştik. Sanki dünyanın
sonu gelmiş gibiydi. Birşeyler oluştta bize söyleniyor gibiydi.
Akşam ezanları okunuyordu daha sinasimden hiç haber yoktu.
Ben çocuklarımla ilgileniyordum. En küçük oğlum sürekli ağlıyordu.
Ne yaparsam yapayım sustuyordu. Sanki birdaha babasını göremeyece
ğini anlıyor gibiydi. Sonra o arada kızım sarıdu anne anne daha
babam gelmeyecekmi diye.

Ben ağlamaklı bir ses tonuyla gelir annem daha yol açılmamış dedim. Anne bu insanlar neden geliyorlar bizim evimize diye sordu. Bende oturmaya gelmişler dedim. Kızım da hepsiden mi dedi evet diye cevap verdim. Çocuk iste bilmiyorduk bütün bu insanların babası için geldiğini. Sonra oyuna daldı kalesiyle birlikte. Ben o an anladım ki esimi kaybettiğimi. Ama elimden hiç birşey gelmiyordu. Sadece onun bana bıraktığı üç yetim çocuklarımız vardı. Kendim önce onları düşünmeliydim. Peki babalarının yaptığı gibi. Kendi canını hiçe sayarak çalışması güç olan madende çalışmak zorunda olması gibi. Esim bana 8 senede kattığı her sözü her hareketini işleyeceğim. Esimin annesi babası kadeşi ablası ve benim ailem sanki suçlarını kaybetmiş gibidiler. Çünkü kadesi askerideydi bu acı haberi asker ocağında olmuştu. Çok üzgün ve yorgundu nasıl olmasın ki daha 15 gün öncesi abisini sapa soğlamıştı ^{ve} izinden 15 Mayıs günü kadesiyle gelmesiyle şinasını ~~...~~ ebediyete uğurladık. O zamandaki esimin kadesine yani kayıncıma bak dedim. Sen kara dağın ardından geldin ama abin bir kara toptaktan çıkarttık bir kara toprağa koyduk. Çünkü bizim hayallerimiz vardı. Dedim ki bu ne biçim dünya sadece insan gibi yaşamak istedik. Nasıl olurdu bu kadarını insanların canı ucuz üç kuruş için 304 kişinin kanına girdiler. Sonia dedim ki kendi kendime ne yaparsam yapayım insanlığımdan çıkaracağım. Ve hiç bir zaman insanların içinde ağlamayacağım. O Allahsız insanları sevindirmeyeceğim. ~~...~~ 5 yaşındaki oğlum bu acıya çok zor alıştı. Sanki babasının yokluğunun hüsnü herkezdense çıkarıncasına öfkeliydi Sonia psikolojisinin yerinde olmadığını anladım. Çünkü 5 yaşındaki oğlum Alim yine kapandı. Durup durup ağlıyor. Sorduğum zaman ise Anne ben ağlamıyorum gözümün suları kendiliğinden akıyor diyor. Kızım ise ilk okula başlayacaktı artık. Ama hayata 1.0 yenik başlayacaktı. Çünkü yasıtları suan derslerini yapmaya uğraşıyordu. O ise baba ezeleriyle yanıyor hayata umutsuzca davranarak çıkartıyordu. Sağ olsun öğretmen Elifi hiç yalnız bırakmadı. Doğmanında ölmek gibi doğal birşey olduğunu anlattı. Sen dedi derslerine çok çalışsan baban çok sevdi deriz. Sonia çocuklarının yeni dönem kaine heyecanı başlamıştı. Çünkü bu kainelelerini babasız olacaktı. Ben nekadıda çok yanında olsanda ona Babasının yokluğunu hissetmesine engel olamıyordum. Kızım öğretmene denfiski öğretmenim herkezin Babası Annesi var. Benim Annem var ama

Benim Babam yok demiş. Öğretmeni kızına anlatmış. Sen ne kadar güzel bir evlat olursan baban cennetten sana gülümser demiş. Olsun babatigelere sette karneni almaya Anne Dayın gelmişler onlarıda ağlayıpta üzme deyince Elif biraz mutlu olmuştur ama. Yinede o minik yüreği ve minik gözleri Babasını aial gibiydi, sonra Elif Anne ben Babamın mezarına gitmek istiyorum ona karneni göstereceğim. Bizi Babamın mezarına götürürmüsün dedi. Tamam kızım sizi götürürüm dedim Babamızın mezarına. ve mezarlığa gittik. Oıda kızım dedi ki. Ben ozaman bittim iste. Bak Babam ciğerinin karnesi ve başının karnesi ne kadar güzel hepsi çok iyi dedi Sen bizi duyarsın biz seni dayamayız ama dedi. Sen cennette iyi yuu dedi. Ben her zaman çocuklarımızın yüzünde babalarını görüyorum. Çocuklarımız olmasaydı bu auya nasıl dayanırdım. Biliyor musunuz bizim evimizde Ekmek BABA SU BABA yasamak BABA. Her kapı salınısında çocuklarımızın Babalarını gelmiş gibi kapılara koşuyorlar. En küçük oğlum bile henüz 1 yaşında olmasına rağmen o bile her kapı salınısında bile kapıya koşuyor. Baba Baba diye.

Dayısı, Dedeleli ve Amcasına bile Baba diye sarılıyorlar. Ben çocuklarıma her baktığımda O madene ve calıstıranlara lanet okuyorum. Küçük küçücük yeteklerinde inanılmak acılar bıraktılar tamiri mümkün olmayacak. Ben çocuklarım görmesin ağladığımı diye gece sabahlara kadar ağlıyordum. çünkü görüpte psikologileri bozulmasın diye. Ben sağ olduğum sürece Bu auyu unuttuğım nede unuttuğım. Andım olsunki Sinasının hakkını O Allahsız insanların ellerine veremeyeceğim. Çocuklarımızın yüreklerine Baba sevgisi yerine bir avak körür yangını bıraktılar. Her 304 yürüsünde çocuklarımız ve esim adına ben gideceğim ben göğüsleyeceğim. Babalarının hakkını kimseye veremeyeceğim.

Acılar Anlatılınca azalırms. Benim acımı anlattıkca coğalyor. İcimdeki ateş dahada alevleniyor.

*Unutma Unuturma EmeK ve Ekmek için can veren 304 kişiyi

*Kaleme ve kağıda döken gözü yaalı bir es 3 yetimikle bir Anne

TAYYİP ŞENLİK

D.1992

Tayyip Şenlik'in yakınları anlatıyor:

Annesi Ayşe Şenlik:

"Bir takım acımasız, aç gözlü, merhametsizler evlatlarımızın geleceğini mahvetti... Yaktılar ciğerlerimizi, canımdan can kopardılar. Aldılar benden küçüğümü..."

"Benim yazacaklarım sizlerin arşivine sığmaz..."

Babası Hasan Şenlik:

"Bu gülü para hırsına soldurdular..."

Ablası Meryem Şenlik:

"Ben maden kazasında hayatını kaybeden Tayyip Şenlik... Size bu yazıları ablam yazmakta... Çünkü benim ne yazacak elim, ne bunları söyleyecek dilim kaldı..."

Merhaba;

Ben Soma Maden Kazasında hayatını kaybeden Toyçip Şentik.
Sizce bu yazıları ablam Merjem Şentik yazmakta... Çünkü benim
ne yazacak elim ne bunları söyleyecek dilim kaldı. Hepsmi benden
13 Mayıs 2014 tarihinde alıp aileme büyük bir acı yaşattılar..

Benim ailemden avukatlarımız nasıl yaşadığımızı yazmamızı istemişler.
Bunları ben yazamıyorum. Fakat ablam benim yerine sizlere akturacak.

1992'nin Mart ayının 10'unda büyük bir mutlulukla dünyaya gelmişim.
Ailem beni büyük bir coşkuyla karşılamış. Çünkü sağlıklı bir bebek olarak
dünyaya gelmişim. Dedem adını koymuş bana. Dedem bu yüzden beni çok
sevdi. Çünkü adını ben devam ettirecektim. Babamı soracak olursanız;
aileye İkinci bir erkek evlat olarak geldiğim için çok mutluydu. Annem de
sen ana keza çünkü erkek evlat bir başka. 5 tane ablam var hepsi
bunların sevinile karşılamış beni. Abime soracak olursak erkek kardeş
paha biçilemez.

İlkokul çağına geldiğimde sementin okulu Turgutalp İlköğretim okuluna
başladım. Kendi çağımda başarılı bir öğrenciydim. Öğretmenim ve arkadaşlarım beni
çok severlerdi. Lise de yine enmişe yakın Çok Programlı Lise Ticaret Tıbbi
Bilgisayarlı Muhasebe bölümüne geçtim. Sınavları kazanınca meslek tıbbi acentaj
dediler. Bu sayede yine ilkökul arkadaşlarımdan da ayrıldım okulum, bundan
hoputtum. Derslerim yine de iyiydi ama sınavlar zorluyordu hakiyle bu yüzden
EİSS denen illet şundan geçerli bir psion alamayınca geçiş hakkımı kullandım.
Adnan Menderes Üniversitesi Nazilli Meslek Yüksek Okulu Bankacılık ve Sigortacılık
bölümüne geçiş yaptım. Ablam söyledi üniversitede yaşanılacak hayat ve arkadaşlıklar
çok güzel diye. Memnundum hayatımdan tatli mezun olana kadar. Mezun oldukt orda
kurda söründük. Soma da yaşamamın gereği madene girmektir ve girdim. İşler güzel;
alışmıştım, para kazanıyordum. Ama neden bilebitirdim birilerinin daha çok kazanmak
rın beni ve 300 arkadaşımı feda edeceğim...

Dünya senize belamam bir ablası yok ve birakt biri iş bulmadığı için
o yedi kat yem altına girmek zorunda etmek parası için geçim için.

Sizdir diyeceksiniz bir aile ilişkilerini istedik, bulur nereden alıktı. Hemen söyleyin.
Ailemle bir problemim yoktu olmaz da. Fakat insanlığı kendi ayakları üstünde dura-
bilme ve bu sayede madene bu uğurda girdik. Ama deyim yerindeyse CANIMIZI
OKUDULAR...

Ablası, Merjem ŞENTİK

Merhaba;

Ben Toyip Sencilik'in annesi Ayşe Sencilik. Benden Toyip ile ilgili hatıralarımı istemişsiniz. Benim Toyipimle hatıram çok, Toyipim 7 cocuğun en küçüğüydü. 1992 yılının Mart ayının 10'unda dünyaya geldi. Sağlıklı ve güler yüzlü bir bebektir. Ablalarının arasında çabucak büyüdü, okula başladı. Nasıl büyüdüğünü anlayamadım. Benim almat üzere herkesin sevgilisi, aşkıydı. Küçük olsun büyük olsun kimseyi kırmaz mütevazı. Hiç bir şeyi "Hayır" demezdi. İlk öğrenimini Soma'da tamamladı. Üniversiteyi Nazilli Adnan Menderes Üniversitesi Bankacılık ve Sigortacılık bölümüyle bitirdi. Memleketine geldiğinde iş yaktı. Sonra bankaları alını durdurmuş sigortacılar kepenk indirmişti. İş bilmedi ve babasından harçlık istemek zoruna gidiyordu. Gerekli maddene erişmekte buldu. Masası için emeklikleri kısa vs. Ama devlet işi gibisi varmı? Yok. Her zaman pasatlı iş getirdi. İstenen ne bir denetim ne bir düzen. Yetti artık çıkıp kıss'ye çalışacağım dediği zamanlarda oldu olay. Cocuğum yemin altında kalmış. Her rozı almamıştım gördüğüne zaten keşke ay bazında çık gel bazaar deseydim. Böyle olacağını bilmezdim ki. Bizde kendi yağımızla tuzumuzla kavurulan bir dilayız. Kimseye muhtaç değiliz Allah'a şükür. Ama bir takım acımasız, aq gözdeleler, methematisizler mahvetti evlatlarımızın geçmişini geleceğini. Yaktılar öğütlerini, canından can kopardılar. Aldılar Benden küçüğümü. Her yanınımdaydı, dert ortağımdı. Üzülmemeye dayanamazdı. Sofragımıza girdimi küçük büyük herkese selam verirdi, gütaçık dağıtırdı. Dedim ya herkesin sevgilisiydi.

22 yaşında değılet sanki 30 yaşında kocaman yörekli bir adamdı. Toyipim. Toyipim da soğru, sevgi ne istersen erdoğdu. Ama hayallerini, gençliğini söndürdüler, yok ettiler. Sorduklarından uyurdular. Bizlere bu acıyı yaşatanlar inze Allah göz yozu görmeseler. Bu dünyanın öste varsa bir de altı var, biz onlara hakkımızı helal etmiyoruz. İki elimiz iki yaka- larında olacak.

Benim yazacaklarım sizlerin arsivine sığmaz. Toyip anlatılmaz yaşanırdı.

Ayşe Sencilik
Annesi

Tayyip Sencilik

Akilem 7. cocuğu ve biricik g l yd . Bu g l  para hirsina soldurdular. Bu g l nereye varsa onun g l d , kim ne dersen itiraz etmezdi, k c kte olsa b y kte olsa.

1992 yılında İzmir doğum evinde 4.300 gram değyaya geldi. İlk eğrenimini Soma'da gördi. Yüksek Eęrenimini Nazilli Adnan Menderes  niversitesinde tamamladı. İmthana girdi, kimi iptal oldu, komisinde soru  alındı. Kime iř dediyse iř yet dedi ve maden ocagına girmeye mahkum oldu ve orada canını feda etti Tayyip Sencilik.

Babası Hasan Sencilik.

ERDOĞAN KÖSE

D. 1975

Eşi Gülfidan Köse anlatıyor:

Benim eşim 8 senedir maden işçisiydi... Madencilik zor bir meslek... Beş dakika geç gelse acaba bir şey mi oldu diye merak edersin, gözün yolda ve saatte olur.

13 Mayıs, benim ve çocuklarımın hayatlarımızın çalındığı gündü. Bize bu acıları gösterenlerin yanına kalmasın.

ben ~~ad~~ erdoğan kösenin eşi Gülfidan köse biz eşimle 1999 martın 30-31 birinde evlendik ben eşimle severek evlendim benim eşim beş kardeşli ailenin çocuğu en büyüklü benim eşimdi ben eşimle aynı köyden dik hem akrabaydık onun için bir birimizi daha çok severdik ben eşimin birtak çanına vardım evleri sarıgları olan birisi deyildi Gariban bir ailenin çocuğudu herşeyi elle omuz omuza zorluklarla kazandık bunları yaparken sevgimiz saygımız aşkımız güvençemiz vardı. ben eşimle on yedisene bir ömür geçirdim ben bu on yediseneyi anlatsam ömrüm yetmez ama anlatabildiklerimi duygularımı anlatsayım bu hayatın içinde bizim iki tene de çocuklarımız vardı birisi Nemin birisi bertkan çocuklarımız herşeyimiz di eşim öyle iyi birisiydiki size anlatsam bitiremem

biz ikimiz öyle bir hayat geçirdiki
Goribonlukton yoksulukton her şeyi
zorlukları çalıcarak mücazele ederek
kazandık onun için benimde eşiminde
hayatı zorluklarla geçti ama bunun
içinde güzel günlerimiz de vardı
benim eşim bana çocuklarıma çok
düşküdü bizden sevgisini hiç
eksik etmezdi ben de hiç sevgimizi
eksik etmedim

eşim kendisi okumayı çok seven
birisiydi ama okuyabadiyi için en büyük
hayali çocuklarımızın okumasını isterdi
her bana şunu derdi benim ne Parado
ne de zenginlikte hiç gözüm yoktu
derdi bir evim olsun başka birşey
istemem derdi bir evim olsun
başka birşey istemem derdi yeterli
oglum kızım okusun başka bir şey
istememdim ama burada biliyormusunuz
ben hiç bir gün sevgili günü kutlamadım
ama her bana eşim dertiki en büyük
sevgili günü ikimizin sevgisi benim
senin yanında olmam elini tutmam

bundan en yüzel sevdimiz sevyili
yünü bizim yünümüz dendi ama
şunu söylüyorum keşke ben bu
zorlukları yine yaşasaydım ama bu
oşığı görmeseydim benim eşim sekiz
sene bir madon işçisiydi biliyormusu
nuz madençilik zor bir meslek
size nasıl anlatayım bir gün işinden
geç gelse berak edersin gözün yolda
ve saate olur beş taka yelmesin aşama
bir şeymi oldu yiye merak ederim
hiç bir gün olsun duvasını eksik
etmedim bu yünde sağ yeldi diye
ollaha duva ederdim
on üç mayıs sabayı kaktım ~~esimi~~ eşimi
işe göndermek için kavaltısını
hazırladım beraber kavaltı yaptık ve
çantasını hazırladım ~~beraber~~
~~ya da~~ ve beş milyonda
Poro verdim ve konuşduk bana dedi
kızımızın toplantısına git dedi ve
~~ben~~ bende tamam dedim

ve ona hayırlı işler dedim son konuşmamız oldu ben kızımın toplantısına gitim ve ordan kızımınla çıktım ve yürüdük durağa geldik ve beklerken telefonum çaldı ve o açılış haberi kartesimden duydum ve o durak benim hayatımın bittiği gündü oçım çok büyük anlatmakla olmuyor yazmaktada olmuyor on üç mayıs benim çocuklarımin ~~benim~~ hayatımızı çaldığı gündü bize bu aşılari gösteren insonların yanına kalmışın bilirmisiniz hastane önünde bekleyişimi umutla beklediğimi omo olmadı umutlorım ben hep o durayı gördükce hep ona kızorım benim hayatımı çaldın derim benim çok söyleyeşek lerim var omo bu kadar çünkü oçımı anlatık ca tekrar oçıyor zoten unudulmaz hep benimle çocuklarımla kalacak

BİLAL MALKOÇ

D. 1984

Ablası Ayşenur Kuzu anlatıyor:

1-1-1984 - Bilal Malkoç

Ben ablası Ayşenur Kuzu

Benim bir tane kardeşim vardı
Allah kimseyi kardezsiz bırakmasın
Ben kendi çocuklarımı bile bir arada
gördüğüm zaman kışkıırıyorum. Benim kardeşim
bana kardeş değil anne baba ve bir eş
gibiydi onunla bizi ayıranlar bizim çektiğimiz
acıların daha fazlası görsün inşallah kanun
yerini bulur ve bunu yapanlar en ağır
şekilde cezalarını alırlar ~~ett~~ allah'tan bunu
istiyorum. Onu çok özledim.

D. 1974

RAMAZAN SÖKMEN

Eşi Emine Elibel anlatıyor:

~~1974~~ doğ

1974 doğumlu Ramazan Sökmen'in imam nikahlı eşi Emine Elibel. Ben içindeki yangını nasıl söndürmek için elimden geleni yapıyorum. Her güne ensive uyandırmak benim canımı o kadar acıtıyorki anlatamam. Biliyormusunuz bütün gün uyamak istiyordum. Belki canımı bir kareni rüyamda görürüm diye. Rabbiime yalvarıyorum beni eşimle öbür dünyada ağuma diye. Ben kendimce Ramazan Sökmen'in eşiyim ama ten şehit eşi unvanına layık görülmedim çünki ben imam nikahlıydim. Para pul ev dünya mali hiç umrumda değil sadece bana bu unvanı layık görmeliler canımı acıtan inanın ki bu. Rabbinizin yardımınız olsun.

Emine Elibel

E

İSMAİL CAMBAL

D. 1961

Eşi Leyla Cambal anlatıyor:

Eude oturuyordum. misafirin var. misafirin 5-6 yaşında oğlu vardı. Caclıfım Enes Onan babasına, "baba" diye seslenerek bir şey söyledi. Sonra bana dönerek dedi ki: "on ne benim ajeimden yaktı ki. çıktı. Onun ajeimden o gün bujinedir. çok akıllı ediyorum. Koreye gitmek akıllı ediyorum. Akılların akıllı ve babaların akıllı jere caclıfımı jektirmek istiyorum."

Leyla Cambal

İsmail Cambal - (1961-2014)

D. 1972

YÜKSEL CANGÜL

Oğlu Mehmet Ali Cangül anlatıyor:

Sayın Hekim Ben Mehmet Ali Cangül. Babamın Adı Yüksel Cangül
Benim Okulum olduğu için mahkemelere gelmiyordum. Babamda kimseşi olmadığı
için Babamı savunacak kimse yoktu. Babam madenler geldiğinde tıynetlerini
kurusun diye asıyordu. Tıynetlerin ikisinde sivil sıklam ter oluyordu. Maden faciasına
üç gün kala Tıynet sayı fazla oldu üç tıynet ter oluyordu. Bunun sebebini
babama sorduğumda ise Babam "Oğlum maden nedense daha sıcak oluyorsa başladı
ve burada kesin bir olay çıkacak" demişti. Bende Baba neden bunu yetkililere
söylemiyorsunuz dediğinde Babam "Oğlum fazla konuşursa kafanı keserler" dedi.

~~...~~ Babamı ben teşhis ettim. Tabii bu biraz
zaman aldı çünkü insanlara insan denilecek bir yolunu kalması gerekiyordu.

Babam öldükten sonra nedense dostumuz çok oldu. Hani önceden neredeydikler.

Babam benim için büyüler verirdi. Babam olmadan yaşamak zorundaydım artık.

Okulda arkadaşlarım Babam nerede çalışıyor dediğinde başızım düşüyorlardı.

Babamı çok özlerim. Babamı rüyamda görmek için Allahıma yalvarıyorum.

Babam Şuan Mezarında rahat değil. Çünkü sorunlar cezalarını almış

Babam benim için bir evin lambasıydı. Ama artık o lamba bir daha

yanmayacak ve tanır edilemeyecek şekilde bozuldu. Şimdi o ev karanlık içinde

Bu karanlığı ~~...~~ Sayın Hekimlerdir. Bu karanlık beni çok korkutuyor.

Mehmet Ali Cangül

Yeryüzünden Mektuplar

SOMA

İDRİS ARSLAN

D. 1984

Eşi Huma Arslan anlatıyor:

1984 doğumlu İdris Arslan'ın eşi Huma Arslan 3 tane çocuğum var. Esim kaza geçirdiğinde 3 aylık hamileydim ve hiç bir yerde hamileler sayılmadı. Sütkeda'nın ilk kelimesi olmayan baba hasretiyle Baba baba diyor. Esra Nur 8 yaşında ilkökul 2.sını gidiyor. Babasını çok özleyor. işine kapandı oğlum 8 yaşında ana okuluna gidiyor. okulun açıldığında hiç ağlamadı diye bilirim, ama şimdi 3 haftadır çok ağlıyor psikolojisi bozuldu. ve kendimde 3 çocukla çok yorulubum. yalnız yaşıyorum. Çocuklarım babalarını çok özleyor. bende esimi çok özleyorum. Her keşin cezasını çekmesini istiyorum. latet olsun eşim çocuğumun sünnetini çok heves ediyordu, ama göremedi.

d. 1988

MUHAMMET GİRGIN

Eşi Derya Girgin anlatıyor:

Derya GİRGIN
(Muhammet Girginin Esiyim)
Eşimin Mezar Pası İçin Yazdığım Şiir

Adı Muhammet
yaşı 27 8 aylık Evi:
Doğmamış
Çocuğunu Göremedi
Bir Lakma Helâl
Ekmek için Gitti
Ömür Maden Ocağında bitti
çok şükür Aradından
iyi dedirtti

Doğum: 30.08.1988

Seni Sonsuza Dek Severeğim => (Ömür)
İnanetine Ekladımın Çözüm Gibi Bakacağım.

5m167070

KASIM SOFTA

D. 1986

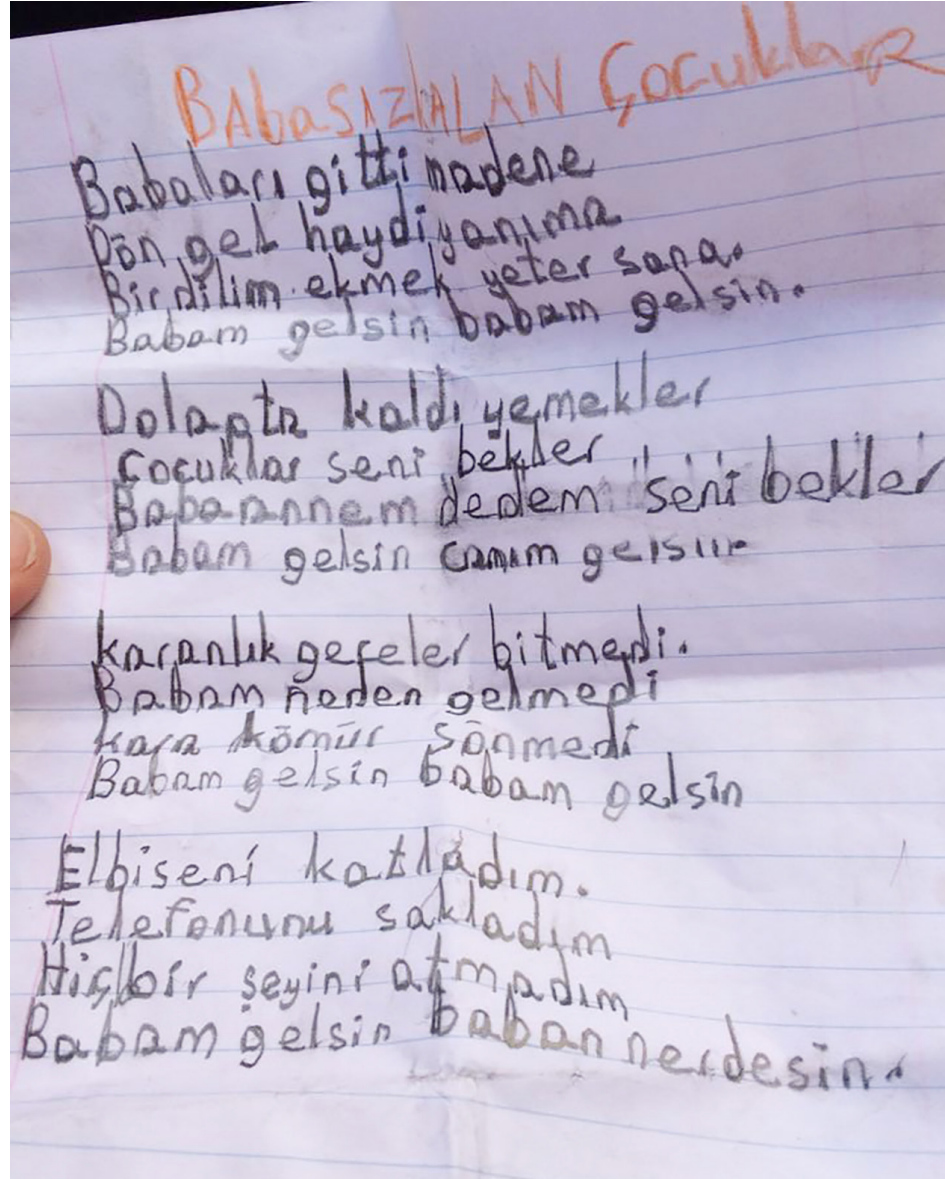
Eşi Çiğdem Softa anlatıyor:

Ben Kasım Softanın eşi Çiğdem Softa eşimi maden faciasında kaybettim ben suçluların cezasını çekmesini istiyorum. İki çocuğum var bazen çocuklarıma söyleyecek kelime bulamıyorum. Çocuklarım hiçkimselere ağlıyor biz babamızı istiyoruz Hiç birşey istemiyoruz diyorlar ben oradan onlara söyleyecek hiçbir şey bulamıyorum. Bize bunları yapanları önce allaha sonra devletimize bırakıyorum. Onlarında bizim çektiğimiz acıyı çekmesini istiyorum. Devletimizin yüce adaletini onların cezasını vereceğine inanıyorum. Benim eşim üç günlük işiydi daha bir gün kurs görüp, ikinci gün işe soktular eşim dardaki bastığımız kömür ayaklarımızı yakıyor dardı. Çok sıcak oluyor dardı. Allahım benim eşim nasıl acı çektiyse onlarında çekmesini istiyorum.

Çiğdem Softa
G.E

Babası Erdal Güngör'ü Soma'daki yine bir maden kazasında kaybeden
7 yaşındaki Esmenur Güngör'ün şiiri:

“Soma Maden Komisyonu” altında yürüttüğümüz çalışmalara büyük katkılar sunan aşağıda isimleri yazılı herkese gönülden teşekkürlerimizi sunuyoruz:

Prof. Dr. Erzan Erzurumluođlu

Prof. Dr. Ender Ethem Atay

Prof. Dr. Arif Kocaman

Prof. Dr. Şebnem Akipek Öcal

Doç. Dr. Müslüm Akıncı

Yrd. Doç. Dr. Emel Badur

Prof. Dr. Şebnem Düzgün

Yrd. Doç. Dr. Mehmet Ali Şuđle

Danıştay Önceki Başsavcısı Turgut Candan

Ankara Barosu Önceki Başkanı Av. Sema Aksoy

Soma Komisyonu Başkanı Av. Tülay Bekar

Av. Şafak Güleç

Av. Arslan Temel

TBMM Kanunlar Kararlar Başkanı Uzm. Dr. Mustafa Biçer

Çalışma ve Sosyal Güvelik Bakanlığı Müfettişi Mehmet Göl

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müfettişi Ayfer Bayraktar

Prof. Dr. Şanal Görgün

